

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1024/2013

ze dne 15. října 2013,

kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V minulých desetiletích učinila Unie významný pokrok ve vytváření vnitřního trhu bankovních služeb. V důsledku toho drží v mnoha členských státech významný tržní podíl bankovní skupiny, jež mají ústředí v jiném členském státě, a úvěrové instituce rozložily svou obchodní činnost na různé zeměpisné oblasti, a to jak uvnitř eurozóny, tak mimo ni.

(2) Aktuální finanční a hospodářská krize ukázala, že by roztržitost finančního sektoru mohla ohrozit integritu jednotné měny a vnitřního trhu. Je proto nezbytné prohloubit integraci bankovního dohledu s cílem posílit Unii, obnovit finanční stabilitu a vytvořit základ pro hospodářské oživení.

(3) Zachování a prohloubení vnitřního trhu bankovních služeb je zásadní pro podporu hospodářského růstu v Unii a přiměřeného financování reálné ekonomiky. Nicméně se ukazuje být čím dál víc problematické. Je prokázáno, že integrace bankovních trhů v Unii se pomalu zastavuje.

(4) Kromě přijetí posíleného regulačního rámce Unie musí orgány dohledu současně zintenzívnit svůj dohled, aby se

v něm odrazily zkušenosti z finanční krize minulých let, a musí být schopny dohlížet na velmi složité a propojené trhy a instituce.

(5) Dohled nad jednotlivými úvěrovými institucemi v Unii nadále spadá z velké části do působnosti vnitrostátních orgánů. Koordinace mezi orgány dohledu je velmi důležitá, krize však ukázala, že samotná koordinace, zejména v kontextu jednotné měny, nestačí. K zachování finanční stability v Unii a posílení pozitivních účinků integrace trhů na růst a blahobyt je třeba více integrovat povinnosti dohledu. To má význam zvláště pro zajištění uceleného a řádného přehledu o celé bankovní skupině a jejím celkovém zdraví a omezilo by to riziko rozdílných výkladů a vzájemně si odporujících rozhodnutí o jednotlivých subjektech.

(6) Stabilita úvěrových institucí je v mnoha případech stále úzce napojena na členský stát, v němž jsou usazeny. Pochybnosti o udržitelnosti veřejného dluhu, vyhlídkách na ekonomický růst a životaschopnosti úvěrových institucí vytvářejí negativní, vzájemně se posilující tržní trendy. To může být rizikové pro životaschopnost některých úvěrových institucí, jakož i pro stabilitu finančního systému v eurozóně i v Unii jako celku a může to znamenat výraznou zátěž pro již tak napjaté veřejné finance dotčených členských států.

(7) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený v roce 2011 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) ⁽¹⁾, a Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“), zřízený článkem 2 uvedeného nařízení, článkem 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“) ⁽²⁾ a článkem 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) ⁽³⁾ (dále jen „ESMA“), značně zlepšily spolupráci mezi orgány bankovního dohledu v Unii. Orgán EBA významným způsobem přispívá k rozvoji souboru jednotných pravidel pro finanční služby v Unii a sehrál zásadní úlohu v jednotném provádění rekapitalizace velkých úvěrových institucí Unie, na které se dohodl eurosummit dne 26. října 2011, v souladu s pokyny a podmínkami pro státní podporu přijatými Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (8) Evropský parlament požadoval při různých příležitostech, aby byl některý evropský orgán přímo příslušný pro určité úkoly v oblasti dohledu nad finančními institucemi, nejprve se tak vyjádřil ve svém usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán⁽¹⁾ a poté v usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii⁽²⁾.
- (9) V závěrech Evropské rady ze dne 29. června 2012 byl předseda Evropské rady vyzván, aby připravil harmonogram pro dosažení skutečné hospodářské a měnové unie. Téhož dne poukázal eurosummit na to, že jakmile bude účinný jednotný mechanismus dohledu se zapojením Evropské centrální banky (ECB) vytvořen, mohl by mít Evropský mechanismus stability (dále jen „ESM“) v návaznosti na řádné rozhodnutí možnost rekapitalizovat banky v eurozóně přímo a tato rekapitalizace by se opírala o příslušné podmínky, včetně nutnosti souladu s pravidly pro státní podporu.
- (10) Evropská rada dne 19. října 2012 dospěla k závěru, že by se proces zaměřený na prohloubení hospodářské a měnové unie měl opírat o institucionální a právní rámec Unie a měl by se vyznačovat otevřeností a transparentností vůči členským státům, jejichž měnou není euro, a respektováním integrity vnitřního trhu. Součástí jednotného finančního rámce bude jednotný mechanismus dohledu, který bude co nejvíce otevřen všem členským státům, které se jej rozhodnou zúčastnit.
- (11) V Unii by proto měla být vytvořena bankovní unie, která bude podložena rozsáhlým a podrobným jednotným souborem pravidel pro finanční služby na celém vnitřním trhu a bude se skládat z jednotného mechanismu dohledu a nových rámců pro pojištění vkladů a restrukturalizaci. Vzhledem k úzkému propojení a k interakci mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, by bankovní unie měla zahrnovat alespoň všechny členské státy eurozóny. V zájmu zachování a prohloubení vnitřního trhu by v rozsahu, v němž to bude institucionálně možné, měla být bankovní unie otevřena též účasti dalších členských států.
- (12) Jednotný mechanismus dohledu je prvním krokem k vytvoření bankovní unie a měl by zajistit, aby politika Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla zavedena soudržně a efektivně, aby jednotný soubor pravidel pro finanční služby byl uplatňován stejným způsobem na úvěrové instituce ve všech dotčených členských státech a aby tyto úvěrové instituce podléhaly dohledu nejvyšší kvality, jenž nebude omezován úvahami jiné než obezřetnostní povahy. Jednotný mechanismus dohledu by měl být v souladu zejména s fungováním vnitřního trhu finančních služeb a s volným pohybem kapitálu. Jednotný mechanismus dohledu je základem pro další kroky směřující k bankovní unii. To odráží zásadu, podle níž bude mít ESM po zavedení účinného jednotného mechanismu dohledu možnost na základě běžného rozhodnutí přímo rekapitalizovat banky. Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného ve dnech 13. a 14. prosince 2012 uvedla, že „V situaci, kdy se bankovní dohled fakticky přesune na jednotný mechanismus dohledu, bude nezbytný jednotný mechanismus pro řešení problémů bank, který by měl potřebné pravomoci k zajištění toho, aby bylo možné vhodnými nástroji řešit problémy jakékoli banky ve zúčastněných členských státech“ a že by jednotný mechanismus pro řešení problémů bank měl „být založen na přispěvících samotného finančního sektoru a jeho součástí by měly být vhodné a účinné mechanismy jištění (backstop).“
- (13) ECB jako centrální banka eurozóny s rozsáhlými odbornými znalostmi o makroekonomických záležitostech a záležitostech finanční stability má dobré předpoklady k plnění jasně vymezených úkolů v oblasti dohledu se zaměřením na ochranu stability finančního systému Unie. Bankovním dohledem jsou již v mnoha členských státech pověřeny centrální banky. ECB by proto měly být svěřeny zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k dohledu nad úvěrovými institucemi ve zúčastněných členských státech.
- (14) ECB a příslušné orgány členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy (dále jen „nezúčastněné členské státy“) by měly uzavřít memorandum o porozumění, ve kterém bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů dohledu podle právních předpisů Unie ve vztahu k finančním institucím uvedeným v tomto nařízení. V memorandu o porozumění by mohl být mimo jiné upřesněn proces konzultací týkající se rozhodnutí ECB, která mají vliv na dceřiné společnosti nebo pobočky zřízené v nezúčastněném členském státě, jejichž mateřský podnik je usazen v zúčastněném členském státě, a dále postup spolupráce v mimořádných situacích, včetně mechanismů včasného varování v souladu s postupy stanovenými v příslušných právních předpisech Unie. Memorandum by mělo být pravidelně revidováno.
- (15) ECB by měly být svěřeny zvláštní úkoly v oblasti dohledu, jež jsou zásadní pro zajištění konzistentního a účinného provádění politiky Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi, ostatní úkoly by však měly zůstat v pravomoci vnitrostátních orgánů. ECB by měla mít mimo jiné za úkol přijímat opatření k zajištění makrobezpečnostní stability, s výhradou konkrétních ujednání zohledňujících úlohu vnitrostátních orgánů.
- (16) K zajištění stability finančního systému je nezbytná bezpečnost a odolnost velkých úvěrových institucí. Nicméně nedávné zkušenosti ukazují, že hrozbu pro finanční stabilitu mohou představovat i menší úvěrové instituce. ECB by proto měla mít možnost vykonávat úkoly v oblasti dohledu nad všemi úvěrovými institucemi povolenými a pobočkami usazenými v zúčastněných členských státech.

(1) Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

(2) Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- (17) Při plnění svěřených úkolů, a aniž je dotčen cíl zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, by ECB měla plně zohlednit rozmanitost úvěrových institucí a jejich velikost a modely podnikání, jakož i systémový přínos rozmanitosti v bankovním sektoru v Unii.
- (18) Plnění úkolů ECB by mělo přispívat zejména k zajištění toho, aby úvěrové instituce nesly veškeré náklady spojené se svou činností, čímž bude zamezeno morálnímu hazardu a nadměrným rizikům, která z něj plynou. Při plnění těchto úkolů by měly být plně zohledněny relevantní makroekonomické podmínky ve členských státech, zejména stabilita úvěrové nabídky a podpora výrobních činností pro hospodářství jako celek.
- (19) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být vykládáno jako změna účetního rámce platného na základě jiných aktů práva Unie a vnitrostátních právních předpisů.
- (20) Předchozí povolení k přístupu k činnosti úvěrových institucí je klíčovou obezřetnostní technikou k zajištění toho, že tyto činnosti vykonávají pouze provozovatelé se zdravou ekonomickou základnou, organizace schopné vyrovnat se specifickými riziky plynoucími z přijímání vkladů a poskytování úvěrů a vhodné vedoucí osoby. ECB by proto měla být oprávněna vydávat povolení úvěrovým institucím zřizovaným nebo usazovaným v některém ze zúčastněných členských států a měla by být rovněž příslušná pro jejich odnětí, s výhradou konkrétních ujednání zohledňujících úlohu vnitrostátních orgánů.
- (21) Kromě podmínek pro udělení povolení úvěrovým institucím stanovených v právu Unie a případy, v nichž se povolení odnímají, mohou členské státy v současné době stanovit další podmínky pro udělení povolení a případy, v nichž se povolení odnímají. ECB by tedy měla úvěrovým institucím vydávat povolení a odnímat povolení v případě nedodržení vnitrostátních právních předpisů na návrh dotčeného vnitrostátního příslušného orgánu, který posoudí splnění odpovídajících podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.
- (22) K zajištění vhodnosti a finanční spolehlivosti vlastníků úvěrové instituce je nezbytně potřeba posoudit vhodnost nového vlastníka před tím, než zakoupí významný podíl v úvěrové instituci. ECB jako orgán Unie má dobré předpoklady k provádění takového posouzení, aniž by vytvářela nepřiměřená omezení vnitřního trhu. ECB by měla mít za úkol posuzovat nabytí a zcizení významných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů v souvislosti s řešením problémů bank.
- (23) Předpokladem pro obezřetnost úvěrových institucí je dodržování pravidel Unie, která od úvěrových institucí požadují, aby držely jistou úroveň kapitálu jako zajištění vůči rizikům plynoucím z jejich obchodní činnosti, aby omezily velikost expozic vůči jednotlivým protistranám, aby zveřejnily informace o své finanční situaci, aby disponovaly dostatkem likvidních aktiv k překonání krizových situací na trhu a aby omezily využití pákového efektu. ECB by měla mít za úkol zajistit dodržování těchto pravidel, a to zejména prostřednictvím schvalování a udělování povolení, odchylek nebo výjimek stanovených pro účely uvedených pravidel.
- (24) Dodatečné kapitálové rezervy, zahrnující bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy, které zajišťují, že úvěrové instituce nahromadí během období hospodářského růstu dostatečnou kapitálovou základnu, aby mohly pokrýt ztráty v zátěžových obdobích, kapitálové rezervy globálních a jiných systémově významných institucí a další opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik jsou klíčovými obezřetnostními nástroji. V zájmu zajištění plné koordinace je nezbytné, aby byla taková opatření řádně oznámena ECB, pokud je vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány nařídí. Dále by měla být ECB oprávněna uplatnit v případě nutnosti vyšší požadavky a přísnější opatření, a to v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány. Ustanoveními tohoto nařízení o opatřeních zaměřených na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik nejsou dotčeny koordinační postupy stanovené v jiných aktech práva Unie. Vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány a ECB postupují při uplatňování tohoto nařízení v souladu s koordinačními postupy stanovenými v těchto jiných aktech.
- (25) Bezpečnost a odolnost úvěrové instituce závisí také na tom, zda je přidělen přiměřený vnitřně stanovený kapitál, zohledňující rizika, kterým může být instituce vystavena, a zda jsou zavedeny odpovídající vnitřní organizační struktury a systémy správy a řízení společnosti. ECB by proto měla mít za úkol uplatňovat požadavky, kterými zajistí, aby úvěrové instituce v zúčastněných členských státech zavedly spolehlivé systémy správy a řízení, postupy a mechanismy, včetně strategií a procesů k posouzení a udržení přiměřeného vnitřně stanoveného kapitálu. V případě nedostatků by měla rovněž mít za úkol nařídit vhodná opatření, včetně zvláštních dodatečných kapitálových požadavků, zvláštních požadavků na zveřejnění informací a na likviditu.
- (26) Rizika pro bezpečnost a odolnost úvěrové instituce mohou vznikat jak na úrovni jednotlivé úvěrové instituce, tak na úrovni bankovní skupiny nebo finančního konglomerátu. K zajištění bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí jsou důležité zvláštní mechanismy v oblasti dohledu, jež by tato rizika zmírnila. Kromě dohledu nad jednotlivými úvěrovými institucemi by úkoly ECB měly zahrnovat dohled na konsolidované úrovni, doplňkový dozor, dohled nad finančními holdingovými společnostmi a dohled nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi, s výjimkou dozoru nad pojišťovnami.

- (27) K zachování finanční stability musí být zhoršení finanční a ekonomické situace každé instituce napraveno v počáteční fázi. ECB by měla mít za úkol přijímat opatření včasného zásahu, která jsou stanovena v příslušných právních předpisech Unie. Měla by však svá opatření včasného zásahu koordinovat s dotčenými orgány pro řešení problémů. Pokud vnitrostátní orgány zůstávají příslušné pro řešení problémů úvěrových institucí, měla by navíc ECB odpovídajícím způsobem spolupracovat s dotčenými vnitrostátními orgány, aby se zajistilo společné chápání jednotlivých povinností těchto subjektů v případě krize, zejména v souvislosti se skupinami pro řešení přeshraničních krizí a budoucími kolegií pro restrukturalizaci vytvořenými za tímto účelem.
- (28) Úkoly v oblasti dohledu, jež nejsou svěřeny ECB, by měly zůstat v pravomoci vnitrostátních orgánů. Patří k nim zejména pravomoc přijímat oznámení od úvěrových institucí ve věci svobody usazování a volného pohybu služeb, dohlížet na subjekty, které nejsou zahrnuty do definice úvěrové instituce podle práva Unie, ale podléhají dohledu jako úvěrové instituce podle vnitrostátního práva, dohlížet na úvěrové instituce ze třetích zemí, jež založily pobočku nebo poskytují přeshraniční služby v Unii, dohlížet na platební služby, provádět každodenní ověřování úvěrových institucí, vykonávat funkci příslušného orgánu pro úvěrové instituce, pokud jde o trhy s finančními nástroji, předcházet tomu, aby byl finanční systém využíván pro účely praní peněz a financování terorismu, a zajišťovat ochranu spotřebitele.
- (29) ECB by případně měla plně spolupracovat s vnitrostátními orgány, jejichž úkolem je zajišťovat vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a bojovat proti praní peněz.
- (30) ECB by měla plnit svěřené úkoly s cílem zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, stabilitu finančního systému Unie, jakož i jednotlivých zúčastněných členských států, a jednotu a integritu vnitřního trhu, čímž bude rovněž zajištěna ochrana vkladatelů a zlepší se fungování vnitřního trhu v souladu s jednotným souborem pravidel pro finanční služby v Unii. ECB by zejména měla řádně zohledňovat zásady rovnosti a nediskriminace.
- (31) Pověření ECB vykonávat úkoly v oblasti dohledu by mělo být v souladu s rámcem ESFS a s jeho základním cílem vypracovat jednotný soubor pravidel a více sblížit postupy dohledu v celé Unii. Spolupráce mezi orgány bankovního dohledu a orgány dohledu nad pojistnými trhy a trhy s cennými papíry je důležitá k řešení záležitostí společného zájmu a k zajištění řádného dohledu nad úvěrovými institucemi, které jsou rovněž aktivní v odvětví pojišťovnictví a cenných papírů. Od ECB by se proto mělo vyžadovat, aby v rámci ESFS úzce spolupracovala s orgány EBA, ESMA a EIOPA, Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) a jinými orgány, které tvoří ESFS. ECB by své úkoly měla plnit v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny pravomoci a úkoly jiných zúčastněných stran ESFS. Dále by se od ní měla vyžadovat spolupráce s dotčenými orgány pro řešení problémů a nástroji financujícími přímo či nepřímo veřejnou finanční pomoc.
- (32) ECB by měla při plnění svých úkolů dodržovat příslušné předpisy práva Unie včetně veškerého primárního a sekundárního práva Unie, rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor, pravidel hospodářské soutěže a kontroly spojování podniků a jednotného souboru pravidel platného pro všechny členské státy a plnit své úkoly v souladu s nimi. Orgánu EBA bylo svěřeno vypracování návrhů technických norem a obecných pokynů a doporučení k zajištění sblížení dohledu a konzistentnosti výsledků dohledu v rámci Unie. ECB by neměla nahrazovat plnění těchto úkolů orgánem EBA, a měla by tudíž vykonávat pravomoc přijímat nařízení podle článku 132 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a v souladu s akty Unie přijatými Komisí na základě návrhů vypracovaných orgánem EBA a podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (33) V nezbytných případech by ECB měla uzavírat memoranda o porozumění s příslušnými orgány odpovědnými za trhy s finančními nástroji, v nichž bude obecným způsobem popsáno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů v oblasti dohledu podle právních předpisů Unie, pokud jde o finanční instituce uvedené v tomto nařízení. Tato memoranda by měla být poskytnuta Evropskému parlamentu, Radě a příslušným orgánům všech členských států.
- (34) ECB by při plnění svých úkolů a vykonávání pravomocí dohledu měla uplatňovat hmotněprávní pravidla týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi. Tato pravidla se skládají z příslušných právních předpisů Unie, zejména přímo použitelných nařízení nebo směrnic, například o kapitálových požadavcích na úvěrové instituce a finančních konglomeráty. Jsou-li hmotněprávní pravidla pro obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi stanovena ve směrnici, měla by ECB uplatňovat vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto směrnice provádějí. Pokud jsou příslušné právní předpisy Unie tvořeny nařízeními a v oblastech, v nichž tato nařízení ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí. Uvedené varianty by měly být vykládány tak, že se vzájemně vylučují a jsou dostupné pouze příslušným nebo pověřeným orgánům. Tím není dotčena zásada přednosti práva Unie. Z toho vyplývá, že ECB by měla při přijímání obecných pokynů, doporučení či rozhodnutí vycházet z příslušného platného právního předpisu Unie a jednat v souladu s ním.

- (35) V oblasti, již se týkají úkoly svěřené ECB, svěřují vnitrostátní předpisy vnitrostátním příslušným orgánům určité pravomoci, které v současné době nejsou právními předpisy Unie požadovány, včetně některých pravomocí přijímat opatření včasného zásahu a předběžná opatření. ECB by měla být oprávněna požadovat po vnitrostátních orgánech zúčastněných členských států, aby tyto pravomoci využívaly, v zájmu zajištění výkonu plného a účinného dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu.
- (36) Aby bylo zajištěno, že úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti pravidla a rozhodnutí v oblasti dohledu provádějí, by měly být v případě jejich nedodržení ukládány účinné, přiměřené a odrazující sankce. V souladu s čl. 132 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a s nařízením Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce⁽¹⁾ je ECB oprávněna ukládat podnikům pokuty či penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich nařízení a rozhodnutí. Aby mohla ECB účinně plnit své úkoly týkající se vynucování pravidel dohledu stanovených v přímo použitelném právu Unie, měla by mít navíc pravomoc ukládat úvěrovým institucím, finančním holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem za nedodržení těchto pravidel peněžité sankce. Vnitrostátní orgány by měly i nadále mít pravomoc ukládat sankce v případě nesplnění povinností plynoucích z vnitrostátního práva, kterým se provádí směrnice Unie. Pokud ECB považuje pro plnění svých úkolů za vhodné, aby byla za taková porušení povinností uložena sankce, měla by mít v tomto ohledu možnost předat záležitost vnitrostátním příslušným orgánům.
- (37) Vnitrostátní orgány dohledu mají důležité a dlouhodobou praxi ověřené odborné znalosti v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi na svém území a znají jejich ekonomické, organizační a kulturní zvláštnosti. Pro tyto účely vytvořily širokou základnu specializovaných a vysoce kvalifikovaných zaměstnanců. K zajištění vysoké úrovně dohledu v celé Unii by tedy vnitrostátní příslušné orgány měly pomáhat ECB při vypracování a provádění aktů souvisejících s plněním úkolů ECB v oblasti dohledu. Součástí těchto úkolů by mělo být zejména každodenní posuzování situace úvěrové instituce a provádění souvisejících ověřování na místě.
- (38) Kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení institucí, které jsou méně významné, by měla být uplatňována na základě konsolidovaných údajů na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států. Pokud ECB vykonává úkoly, které jsou jí tímto nařízením svěřeny, ve vztahu ke skupině úvěrových institucí, která není na základě konsolidace méně významná, měla by tyto úkoly vykonávat na konsolidovaném základě, pokud jde o skupinu úvěrových institucí, a na individuálním základě, pokud jde o bankovní dceřiné společnosti a pobočky dané skupiny usazené v zúčastněných členských státech.
- (39) Kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení institucí, které jsou méně významné, by měla být vymezena pomocí rámce přijatého a zveřejněného ECB po konzultaci s vnitrostátními příslušnými orgány. ECB by na tomto základě měla uplatňovat uvedená kritéria a pomocí vlastních výpočtů by si měla ověřit, zda jsou kritéria splněna. Žádost o informace ze strany ECB za účelem provedení výpočtů by neměla vést k tomu, že instituce budou nuceny používat jiné účetní rámce, než se na ně vztahují podle jiných aktů práva Unie a vnitrostátního práva.
- (40) Byla-li úvěrová instituce označena za významnou nebo méně významnou, nemělo by toto hodnocení v zásadě být měněno častěji než jednou za 12 měsíců, ledaže v bankovních skupinách došlo ke strukturálním změnám, jako jsou fúze nebo odprodeje.
- (41) Při rozhodování na základě oznámení vnitrostátního příslušného orgánu, zda má určitá instituce podstatný význam pro domácí ekonomiku, a měla by proto podléhat dohledu ECB, by ECB měla zohlednit všechny významné okolnosti včetně otázky rovných podmínek.
- (42) Pokud jde o dohled nad přeshraničními úvěrovými institucemi, které provádějí svou obchodní činnost v eurozóně i mimo ni, měla by ECB úzce spolupracovat s příslušnými orgány nezúčastněných členských států. ECB by v tomto případě měla jako příslušný orgán plnit své povinnosti, pokud jde o spolupráci a výměnu informací podle práva Unie, a měla by se plně účastnit kolegií orgánů dohledu. Plní-li úkoly v oblasti dohledu orgán Unie, přináší to zjevné výhody, pokud jde o finanční stabilitu a udržitelnou integraci trhů, z tohoto důvodu by měly mít možnost se jednotného mechanismu dohledu účastnit též členské státy, jejichž měnou není euro. Nezbytným předpokladem pro efektivní plnění úkolů týkajících se dohledu je však to, že rozhodnutí v oblasti dohledu budou prováděna zcela a neprodleně. Členské státy, které si přejí účastnit se jednotného mechanismu dohledu, by se proto měly zavázat, že zajistí, že jejich vnitrostátní příslušné orgány budou respektovat a přijmou vůči úvěrovým institucím veškerá opatření, které bude ECB požadovat. ECB by měla mít možnost navázat úzkou spolupráci s příslušnými orgány členského státu, jehož měnou není euro. Měla by mít povinnost tuto spolupráci navázat, jestliže jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením.
- (43) S ohledem na skutečnost, že zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, až do přijetí eura v souladu se Smlouvou o fungování EU nejsou zastoupeny v Radě guvernérů a nemohou ani plně využívat dalších mechanismů vytvořených pro členské státy, jejichž

(¹) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

měnou je euro, jsou v tomto nařízení v rámci rozhodovacího procesu stanovena doplňující ochranná opatření. Tato ochranná opatření, zejména pak možnost, aby zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, požadovaly okamžité skončení úzké spolupráce poté, co informovaly Radu guvernérů o důvodech svého nesouhlasu s navrhovaným rozhodnutím Rady dohledu, by však měla být uplatňována pouze v řádně odůvodněných, mimořádných případech. Používat by se měla pouze po dobu trvání těchto zvláštních okolností. Ochranná opatření vycházejí ze zvláštních okolností, v nichž se v rámci tohoto nařízení nacházejí zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, neboť nejsou zastoupeny v Radě guvernérů a nemohou plně využívat dalších mechanismů vytvořených pro členské státy, jejichž měnou je euro. Ochranná opatření proto nemohou a neměla by být vykládána jako precedens pro jiné oblasti politiky Unie.

- (44) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo nijak měnit stávající rámec, kterým se řídí změna právní formy dceřiných společností či poboček, a uplatňování tohoto rámce, ani by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno jako podnět k takové změně. V této souvislosti by měla být plně respektována odpovědnost příslušných orgánů nezúčastněných členských států tak, aby tyto orgány nadále měly dostatečné nástroje dohledu a pravomoci dohledu nad úvěrovými institucemi působícími na jejich území, a byly tak schopny plnit tyto úkoly a účinně chránit finanční stabilitu a veřejné zájmy. S cílem usnadnit příslušným orgánům plnění svých úkolů by navíc měly být vkladatelům a příslušným orgánům poskytovány včasné informace o změně právní formy dceřiných společností nebo poboček.
- (45) K plnění svých úkolů by ECB měla mít odpovídající pravomoci dohledu. Právo Unie o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi stanoví, že se jisté pravomoci svěřují příslušným orgánům jmenovaným pro tyto účely členskými státy. Do té míry, do jaké tyto pravomoci spadají do rozsahu úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB, by ECB měla být považována za příslušný orgán pro zúčastněné členské státy a měla by mít pravomoci, které příslušným orgánům uděluje právo Unie. Patří k nim pravomoci udělené těmito akty příslušným orgánům domovských a hostitelských členských států a pravomoci svěřené pověřeným orgánům.
- (46) ECB by měla mít pravomoc dohledu, jež jí umožní odvolat člena vedoucího orgánu v souladu s tímto nařízením.
- (47) Aby mohla ECB účinně plnit své úkoly, měla by mít možnost vyžádat si veškeré potřebné informace a provádět šetření a kontroly na místě, a to případně ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány. ECB a vnitrostátní příslušné orgány by měly mít přístup

k týmž informacím, aniž by na úvěrové instituce byly kladeny požadavky na dvojí podávání zpráv.

- (48) Výsada právníkové profese je základní zásadou práva Unie, která chrání důvěrnost komunikace mezi fyzickými a právníckými osobami a jejich poradci, a to v souladu s podmínkami stanovenými v judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (49) Pokud si musí ECB vyžádat informace od osoby usazené v nezúčastněném členském státě, která však patří k úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti či smíšené finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněném členském státě nebo na kterou taková úvěrová instituce, finanční holdingová společnost či smíšená finanční holdingová společnost převedla provozní funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu, a pokud se takové požadavky v daném nezúčastněném členském státě nepoužijí a nebudou vymahatelné, měla by ECB své kroky koordinovat s příslušným orgánem dotyčného nezúčastněného členského státu.
- (50) Tímto nařízením není dotčeno uplatňování pravidel stanovených v člancích 34 a 42 Protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvě o fungování EU (dále jen „statut ESCB a ECB“). V souladu s uvedeným protokolem a Protokolem č. 15 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Irsko, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, by akty přijaté ECB podle tohoto nařízení neměly zakládat žádná práva ani povinnosti v nezúčastněných členských státech, s výjimkou případů, kdy jsou tyto akty v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.
- (51) Využívají-li úvěrové instituce své právo usazování nebo poskytování služeb v jiném členském státě, nebo je-li několik subjektů stejné skupiny usazeno v různých členských státech, právo Unie stanoví zvláštní postupy a rovněž stanoví rozdělení pravomocí mezi dotčené členské státy. V rozsahu, v němž ECB přebírá některé úkoly v oblasti dohledu ve vztahu ke všem zúčastněným členským státům, by se dané postupy a rozdělení pravomocí neměly uplatnit na výkon práva usazování či poskytování služeb v jiném zúčastněném členském státě.
- (52) Při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení a při žádosti o poskytnutí pomoci od vnitrostátních příslušných orgánů by ECB měla náležitě zohlednit, zda jsou spravedlivě zapojeny všechny vnitrostátní příslušné orgány, a to v souladu s tím, jak provádějí samostatný, dohled na subkonsolidovaném a konsolidovaném základě stanovený v příslušných právních předpisech Unie.

- (53) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že se ECB světuje pravomoc ukládat sankce i jiným fyzickým nebo právnickým osobám, než jsou úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, aniž je dotčena pravomoc ECB požadovat po vnitrostátních příslušných orgánech, aby přijaly opatření k zajištění toho, že budou uloženy přiměřené sankce.
- (54) ECB je coby orgán zřízený Smlouvami orgánem Unie jako celku. Při svých rozhodovacích postupech by měla být vázána pravidly Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno právo osob, jimž je rozhodnutí ECB určeno, být slyšen, jakož i jejich právo požádat o přezkum rozhodnutí ECB v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.
- (55) Tím, že ECB převezme úkoly v oblasti dohledu, to pro ni též znamená, že přijímá významnou odpovědnost chránit finanční stabilitu v Unii a uplatňovat své pravomoci dohledu co nejúčinnějším a nejprůměrnějším způsobem. Každé přenesení pravomoci dohledu z členského státu na Unii by mělo být vyváženo náležitými požadavky na transparentnost a odpovědnost. ECB by proto měla být za plnění svých úkolů odpovědná Evropskému parlamentu a Radě jako demokraticky legitimizovaným orgánům zastupujícím občany Unie a členské státy. Součástí tohoto požadavku by mělo být pravidelné podávání zpráv a odpovědi na otázky jak ze strany Evropského parlamentu v souladu s jeho jednacím řádem, tak ze strany Euroskupiny v souladu s jejími vnitřními postupy. Veškeré povinnosti v oblasti podávání zpráv by měly podléhat příslušným požadavkům služebního tajemství.
- (56) ECB by zprávy určené Evropskému parlamentu a Radě měla předávat rovněž vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států. Vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států by měly mít možnost zaslat ECB jakékoli připomínky nebo otázky týkající se výkonu úkolů v oblasti dohledu, na které může ECB odpovědět. Vnitřní pravidla těchto vnitrostátních parlamentů by měla obsahovat podrobný popis příslušných postupů a ujednání pro zasílání připomínek a otázek ECB. V této souvislosti by se měla věnovat zvláštní pozornost připomínkám nebo otázkám souvisejícím s odebráním povolení úvěrovým institucím, u kterých vnitrostátní orgány přijaly postupem podle tohoto nařízení nezbytná opatření k restrukturalizaci nebo k zachování finanční stability. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu by měl též mít možnost vyzvat předsedu nebo zástupce Rady dohledu, aby se zúčastnili výměny názorů týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního příslušného orgánu. Tato úloha vnitrostátních parlamentů je přiměřená vzhledem k potenciálnímu dopadu, jenž opatření v oblasti dohledu mohou mít na veřejné finance, úvěrové instituce, na jejich zákazníky a zaměstnance a na trhy v zúčastněných členských státech. Přijímají-li vnitrostátní příslušné orgány opatření podle tohoto nařízení, měla by se nadále uplatnit ustanovení o odpovědnosti stanovená ve vnitrostátních právních předpisech.
- (57) Tímto nařízením není dotčena pravomoc Evropského parlamentu zřídit dočasnou vyšetřovací komisi, která by zkoumala obvinění z porušování práva Unie nebo nesprávného úředního postupu při jeho uplatňování podle článku 226 Smlouvy o fungování EU nebo výkon jeho úkolů v oblasti politické kontroly podle Smluv, a to včetně pravomoci Evropského parlamentu zaujmout postoj nebo přijmout usnesení v otázkách, u nichž to považuje za vhodné.
- (58) ECB by při své činnosti měla dodržovat zásady spravedlivého řízení a transparentnosti.
- (59) Nařízením podle čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU by měla být stanovena podrobná pravidla umožňující přístup k dokumentům v držení ECB, které jsou výsledkem plnění úkolů v oblasti dohledu, v souladu se Smlouvou o fungování EU.
- (60) Podle článku 263 Smlouvy o fungování EU má Soudní dvůr Evropské unie přezkoumávat legalitu aktů, mimo jiné aktů ECB, s výjimkou doporučení a stanovisek, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám.
- (61) V souladu s článkem 340 Smlouvy o fungování EU by měla ECB v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států nahradit škody způsobené jí nebo jejími zaměstnanci při výkonu funkce. Tím by neměla být dotčena odpovědnost vnitrostátních příslušných orgánů za náhradu škod způsobených jimi nebo jejich zaměstnanci při výkonu funkce v souladu s vnitrostátním právem.
- (62) Nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽¹⁾ se vztahuje na ECB na základě článku 342 Smlouvy o fungování EU.
- (63) Při určování toho, zda by mělo být omezeno právo osob, nahlížet do spisu, kterých se spis týká, by ECB měla dodržovat základní práva a respektovat zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.

(1) Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

- (64) ECB by měla dát fyzickým i právnickým osobám možnost požádat o přezkum rozhodnutí, která přijala v rámci pravomocí svěřených jí tímto nařízením a která jsou těmto osobám určena nebo která se jich přímo a konkrétně týkají. Přezkum by měl zahrnovat procesní a věcný soulad takových rozhodnutí s tímto nařízením a zároveň respektovat prostor pro uvážení, který je ponechán ECB k rozhodnutí o potřebě přijetí uvedených rozhodnutí. Za tímto účelem a z důvodů procesní ekonomie by ECB měla zřídit správní revizní komisi, jež bude daný vnitřní přezkum provádět. Do této komise by měla Rada guvernérů ECB jmenovat osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích. Při svém rozhodování by měla Rada guvernérů v rámci možností zajistit odpovídající zeměpisnou rovnováhu a rovnováhu v zastoupení mužů a žen ze všech členských států. Procesní úprava přezkumu by měla stanovit, že Rada dohledu svůj předchozí návrh rozhodnutí případně opětovně zváží.
- (65) ECB je odpovědná za provádění měnové politiky s cílem udržovat cenovou stabilitu v souladu s čl. 127 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Plnění úkolů v oblasti dohledu má za cíl chránit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí a stabilitu finančního systému. Měly by proto být vykonávány zcela odděleně, aby se zamezilo střetu zájmů a zajistilo, že každá funkce je vykonávána v souladu s platnými cíli. ECB by měla zajistit, aby Rada guvernérů při výkonu své činnosti plně rozlišovala, zda jde o funkce týkající se měnové politiky, nebo funkce v oblasti dohledu. Součástí tohoto rozlišení by měla být alespoň striktně oddělená zasedání s odlišnými pořady jednání.
- (66) Organizační oddělení zaměstnanců by se mělo týkat všech útvarů potřebných pro účely nezávislé měnové politiky a mělo by zajišťovat, aby bylo plnění úkolů svěřených tímto nařízením plně podřízeno demokratické odpovědnosti a dohledu podle tohoto nařízení. Zaměstnanci zapojení do plnění úkolů svěřených ECB tímto nařízením by měli podávat předsedovi Rady dohledu zprávy.
- (67) Obzvláště by měla být v rámci ECB vytvořena Rada dohledu, která by při vypracování rozhodnutí v záležitostech souvisejících s dohledem, využívala specifických odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Radě dohledu by proto měl předsedat předseda, měla by mít místopředsedu a měli by v ní být zástupci ECB a vnitrostátních příslušných orgánů. Při jmenování členů Rady dohledu podle tohoto nařízení by měly být dodržovány zásady rovného zastoupení žen a mužů, zkušenosti a kvalifikace. Všichni členové Rady dohledu by měli být včas a plně informováni o bodech na pořadu jednání jejich zasedání, aby se podpořila efektivita jednání a procesu vypracovávání návrhů rozhodnutí.
- (68) Rada dohledu by měla při plnění svých úkolů přihlížet ke všem významným skutečnostem a okolnostem ve zúčastněných členských státech a plnit své povinnosti v zájmu Unie jako celku.
- (69) Při plném respektování pravidel, která pro instituce a hlasování stanoví Smlouvy, by Rada dohledu měla být zásadním orgánem při plnění úkolů ECB v oblasti dohledu, tedy úkolů, které měly doposud na starosti příslušné vnitrostátní orgány. Radě by proto měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy a místopředsedy Rady dohledu. ECB by po vyslechnutí Rady dohledu měla předložit Evropskému parlamentu ke schválení návrh na jmenování předsedy a místopředsedy. Rada by po schválení tohoto návrhu měla přijmout prováděcí rozhodnutí. Předseda by měl být vybrán na základě otevřeného výběrového řízení, o němž by Evropský parlament a Rada měly být řádně informovány.
- (70) Funkční období předsedy by nemělo být delší než pět let a nemělo by být možné jeho opakované jmenování, aby se v této funkci umožnilo přiměřené střídání a byla zajištěna její úplná nezávislost. Aby byla zajištěna úplná koordinace s činnostmi orgánu EBA a s obezřetnostními politikami Unie, měla by mít Rada dohledu možnost přizvat orgán EBA a Komisi jako pozorovatele. Jakmile bude zřízen evropský orgán pro řešení problémů bank, měl by se jeho předseda účastnit zasedání Rady dohledu jako pozorovatel.
- (71) Radě dohledu by měl být nápomocen řídicí výbor v omezenějším složení. Řídicí výbor by měl připravovat zasedání Rady dohledu a měl by své povinnosti plnit pouze v zájmu Unie jako celku a za naprosté transparentnosti spolupracovat s Radou dohledu.
- (72) Kdykoli Rada guvernérů ECB zvažuje, že k návrhu rozhodnutí Rady dohledu vznese námitku, nebo kdykoli dotčené vnitrostátní příslušné orgány informují Radu guvernérů o svém odůvodněném nesouhlasu s návrhem rozhodnutí Rady dohledu, je-li toto rozhodnutí určeno vnitrostátním orgánům v souvislosti s úvěrovými institucemi ze zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro, měla by Rada guvernérů přizvat zástupce zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro.
- (73) V zájmu zajištění oddělení měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu by ECB měla mít povinnost zřídit mediační komisi. Zřízení komise a zejména její složení by měly zajišťovat, že při řešení rozdílných postojů bude postupovat nestranně a v zájmu Unie jako celku.

- (74) Rada dohledu, řídicí výbor a zaměstnanci ECB vykonávající povinnosti dohledu by měli podléhat odpovídajícím požadavkům na zachování služebního tajemství. Podobné požadavky by se měly uplatnit na výměnu informací se zaměstnanci ECB, kteří nejsou zapojeni do činností dohledu. Nemělo by to ECB bránit ve výměně informací v mezích a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie, mimo jiné s Komisí pro účely plnění úkolů vyplývajících z článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU a z právních předpisů Unie o posíleném hospodářském a rozpočtovém dohledu.
- (75) Aby ECB plnila své úkoly v oblasti dohledu efektivně, měla by při plnění těchto úkolů jednat zcela nezávisle, zejména bez neoprávněného politického vlivu a zásahů z finančního odvětví, které by narušovaly její funkční nezávislost.
- (76) Užívání přechodných období, v nichž bývalí členové orgánů dohledu nemohou působit v bankovníctví, je důležitou složkou zajišťování účinnosti a nezávislosti dohledu, který tyto orgány vykonávají. Za tímto účelem a aniž je dotčeno uplatňování přísnějších vnitrostátních pravidel, by ECB měla zavést a uplatňovat jednotné formální postupy, včetně přiměřených přezkumných lhůt, pro předběžné posuzování a předcházení případným konfliktům s legitimními zájmy jednotného mechanismu dohledu/ECB v případech, kdy bývalý člen Rady dohledu začne pracovat v bankovníctví, nad kterým dříve vykonával dohled.
- (77) Aby ECB plnila své úkoly v oblasti dohledu efektivně, měla by mít k dispozici přiměřené zdroje. Tyto zdroje by měla získat způsobem, který zajišťuje nezávislost ECB na nepatřičném vlivu vnitrostátních příslušných orgánů a účastníků trhu a rovněž zajišťuje oddělení měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu. Náklady na dohled by měly nést subjekty, které dohledu podléhají. Úkoly ECB v oblasti dohledu by proto měly být financovány z ročních poplatků účtovaných úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech. ECB by též měla mít možnost ukládat poplatky pobočkám zřízeným v zúčastněném členském státě úvěrovou institucí usazenou v nezúčastněném členském státě, aby pokryla své náklady na výkon úkolů hostitelského dohledu nad těmito pobočkami. V případě, že je dohled nad na úvěrovou institucí či pobočkou vykonáván na konsolidovaném základě, poplatek by měl být stanoven na nejvyšší úrovni úvěrové instituce v rámci dané skupiny usazené v zúčastněném členském státě. Při výpočtu těchto poplatků by měly být vyloučeny veškeré dceřiné společnosti usazené v nezúčastněných členských státech.
- (78) Je-li úvěrová instituce zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě, měl by být tento poplatek vypočítán na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států a rozdělen mezi úvěrové instituce, které jsou usazeny v zúčastněném členském státě a zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, a to na základě objektivních kritérií souvisejících s důležitostí a rizikovým profilem, včetně rizikově vážených aktiv.
- (79) Pro účinný dohled jsou nezbytní vysoce motivovaní, dobře vyškolení a nestranní zaměstnanci. K vytvoření skutečně propojeného mechanismu dohledu by se měla zavést patřičná výměna a dočasné přidělování zaměstnanců mezi ECB a všemi vnitrostátními příslušnými orgány a mezi nimi navzájem. K zajištění průběžné vzájemné kontroly, zejména při dohledu nad velkými úvěrovými institucemi, by ECB měla mít možnost požádat, aby ve vnitrostátních týmech dohledu byli také zaměstnanci příslušných orgánů jiných zúčastněných členských států, což umožní využívat týmy dohledu z různých zeměpisných oblastí se specifickými odbornými znalostmi a profily. Výměna a dočasné přidělování zaměstnanců by měla vytvořit společnou kulturu dohledu. ECB by měla pravidelně poskytovat informace o tom, kolik zaměstnanců vnitrostátních příslušných orgánů je dočasně přiděleno ECB pro účely jednotného mechanismu dohledu.
- (80) Vzhledem ke globalizaci bankovních služeb a většímu významu mezinárodních standardů by ECB měla plnit své úkoly v souladu s mezinárodními standardy a navázat dialog a úzkou spolupráci s orgány dohledu mimo Unii, aniž by zdvojovala mezinárodní úlohu orgánu EBA. V její pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi v koordinaci s orgánem EBA a při plném respektování stávající úlohy a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie.
- (81) Na zpracování osobních údajů ECB pro účely tohoto nařízení se plně použijí směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾.
- (82) Na ECB se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽³⁾. ECB přijala rozhodnutí

(1) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

ECB/2004/11⁽¹⁾ týkající se podmínek vyšetřování prováděného Evropským úřadem pro boj proti podvodům v ECB.

- (83) Aby se zajistilo, že úvěrové instituce podléhají dohledu nejvyšší kvality, jenž nebude omezován úvahami, které nesouvisí s obezřetnostním dohledem, a aby se efektivně a včas řešily negativní vzájemně se umocňující dopady vývoje na trhu na úvěrové instituce a členské státy, měla by ECB začít plnit své zvláštní úkoly v oblasti dohledu co nejdříve. Přenesení úkolů v oblasti dohledu z vnitrostátních orgánů dohledu na ECB však vyžaduje celou řadu přípravných kroků. Je proto třeba stanovit odpovídající období postupného zavádění.
- (84) ECB by při přijímání podrobných pravidel pro plnění úkolů, které jí jsou svěřeny tímto nařízením, měla stanovit přechodná pravidla zajišťující dokončení probíhajících postupů v oblasti dohledu, včetně veškerých rozhodnutí nebo opatření přijatých nebo vyšetřování zahájených přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (85) Ve sdělení ze dne 28. listopadu 2012 o návrhu prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie Komise uvedla, že by bylo možné pozměnit čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování EU, aby se zajistila použitelnost řádného legislativního postupu a vyloučily se některé právní překážky, které v současné době vykazují jednotný mechanismus dohledu (např. zavést přímou a neodvolatelnou účast členských států, jejichž měnou není euro, na jednotném mechanismu dohledu, a to nad rámec modelu „úzké spolupráce“, poskytnout členským státům, jejichž měnou není euro a které se plně účastní jednotného mechanismu dohledu, práva v rozhodovacím procesu ECB a ještě více pokročit v interním oddělení rozhodování ohledně měnové politiky a dohledu). Dále rovněž uvedla, že by se také musela posílit demokratická odpovědnost za činnost ECB, pokud jedná jako orgán bankovního dohledu. Je třeba připomenout, že Smlouva o EU stanoví, že návrhy na změnu Smluv může předkládat vláda kteréhokoliv členského státu, Evropský parlament nebo Komise, přičemž tyto návrhy se mohou týkat jakéhokoliv aspektu Smluv.
- (86) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (87) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření účinného a efektivního rámce pro výkon zvláštních úkolů v oblasti dohledu vykonávaného orgánem Unie nad úvěrovými

institucemi a zajištění důkladného uplatňování jednotného souboru pravidel pro úvěrové instituce, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a lze jich tedy, vzhledem k tomu, že struktura bankovního trhu pokrývá celé území Unie a úpadky úvěrových institucí mají vliv na ostatní členské státy, lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tímto nařízením se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, s cílem přispět k bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí a stabilitě finančního systému v rámci Unie a každého členského státu s plným ohledem na jednotu a integritu vnitřního trhu a řádnou péči o tuto jednotu a integritu, a to na základě rovného zacházení s úvěrovými institucemi s cílem předcházet regulatorní arbitráži.

Instituce uvedené v čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky⁽²⁾ jsou vyňaty z úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB v souladu s článkem 4 tohoto nařízení. Rozsah úkolů ECB v oblasti dohledu je omezen na obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi podle tohoto nařízení. Toto nařízení ECB nesvěřuje žádné další úkoly v oblasti dohledu, jako například úkoly související s obezřetnostním dohledem nad ústředními protistranami.

Při plnění úkolů podle tohoto nařízení, a aniž je dotčen cíl zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, by ECB měla řádně zohlednit různé typy, modely podnikání a velikost úvěrových institucí.

Žádné opatření, návrh či politika ECB nesmí přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování bankovních či finančních služeb v jakékoli měně.

Tímto nařízením nejsou dotčeny působnost a související pravomoci příslušných orgánů zúčastněných členských států provádět úkoly v oblasti dohledu, které nejsou v tomto nařízení svěřeny ECB.

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2004/11 ze dne 3. června 2004 o podmínkách vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům v Evropské centrální bance v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakýmkoli jiným protiprávním činností poškozujícím finanční zájmy Evropských společenství (Úř. věst. L 230, 30.6.2004, s. 56).

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

Tímto nařízením nejsou dále dotčeny působnost a související pravomoci příslušných nebo pověřených orgánů zúčastněných členských států, pokud jde o uplatňování makroobezřetnostních nástrojů, které nejsou upraveny v příslušných právních aktech práva Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „zúčastněným členským státem“ členský stát, jehož měnou je euro, nebo členský stát, jehož měnou není euro, ale který navázal úzkou spolupráci podle článku 7;
- 2) „vnitrostátním příslušným orgánem“ vnitrostátní příslušný orgán určený zúčastněným členským státem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky⁽¹⁾ a směrnice 2013/36/EU;
- 3) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 4) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽²⁾;
- 6) „finančním konglomerátem“ finanční konglomerát ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES;
- 7) „vnitrostátním pověřeným orgánem“ pověřený orgán zúčastněného členského státu ve smyslu příslušných právních předpisů Unie;
- 8) „kvalifikovanou účastí“ kvalifikovaná účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „jednotným mechanismem dohledu“ systém finančního dohledu, který tvoří ECB a vnitrostátní příslušné orgány zúčastněných členských států, jak je uvedeno v článku 6 tohoto nařízení.

KAPITOLA II

Spolupráce a úkoly

Článek 3

Spolupráce

1. ECB úzce spolupracuje s orgány EBA, ESMA, EIOPA, Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) a ostatními orgány, které jsou součástí ESFS, jež zajišťují přiměřenou úroveň regulace a dohledu v Unii.

Je-li to nezbytné, uzavře ECB s příslušnými orgány členských států odpovědnými za trhy s finančními nástroji memoranda o porozumění. Tato memoranda jsou poskytována Evropskému parlamentu, Radě a příslušným orgánům všech členských států.

2. Pro účely tohoto nařízení se ECB účastní rady orgánů dohledu orgánu EBA za podmínek stanovených v článku 40 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. ECB plní své úkoly v souladu s tímto nařízením, aniž jsou dotčeny pravomoci a úkoly orgánů EBA, ESMA, EIOPA a ESRB.

4. ECB úzce spolupracuje s orgány zmocněnými k řešení problémů úvěrových institucí, včetně přípravy plánů pro řešení problémů.

5. Za podmínek stanovených v člácích 1, 4 a 6 ECB úzce spolupracuje se všemi facilitami veřejné finanční pomoci včetně Evropského nástroje finanční stability (dále jen „EFSF“) a Evropského mechanismu stability (dále jen „ESM“), zejména pokud z takového nástroje byla nebo pravděpodobně bude poskytnuta přímá či nepřímá finanční pomoc úvěrové instituci, na niž se vztahuje článek 4.

6. ECB a příslušné orgány nezúčastněných členských států uzavřou memorandum o porozumění, ve kterém bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů v oblasti dohledu podle právních předpisů Unie, pokud jde o finanční instituce uvedené v článku 2. Memorandum je pravidelně revidováno.

Aniž je dotčen první pododstavec, ECB uzavře memorandum o porozumění s příslušným orgánem každého nezúčastněného členského státu, ve kterém sídlí alespoň jedna globální systémově důležitá instituce ve smyslu právních předpisů Unie.

Každé memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a za náležitého zacházení s důvěrnými informacemi se zveřejňuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

Článek 4

Úkoly svěřené ECB

1. V rámci článku 6 má ECB v souladu s odstavcem 3 tohoto článku výlučnou pravomoc plnit ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech následující úkoly pro účely obezřetnostního dohledu:

- a) vydávat a odnímat úvěrovým institucím povolení k činnosti v souladu s článkem 14;
- b) plnit úkoly, které má příslušný orgán domovského členského státu podle příslušných právních předpisů Unie ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v zúčastněném členském státě, které si přejí založit pobočku či poskytovat přeshraniční služby v nezúčastněném členském státě;
- c) posuzovat oznámení o nabytí a zcizení kvalifikovaných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů řešení problémů bank a v souladu s článkem 15;
- d) zajistit dodržování aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, které stanoví pro úvěrové instituce obezřetnostní požadavky v oblasti kapitálových požadavků, sekuritizace, omezení velkých expozic, likvidity, pákového efektu a podávání zpráv a zveřejňování informací o těchto záležitostech;
- e) zajistit dodržování aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci stanovujících požadavky, aby úvěrové instituce zavedly spolehlivé systémy správy a řízení, včetně požadavků na způsobilost a bezúhonnost osob odpovědných za řízení úvěrových institucí, procesy řízení rizik, mechanismy vnitřní kontroly, zásady a postupy odměňování a účinné interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, včetně modelů založených na interním ratingu;
- f) provádět kontroly v rámci dohledu, včetně, je-li to vhodné v koordinaci s orgánem EBA, zátěžových testů a jejich možného zveřejnění, s cílem zjistit, zda systémy, strategie, postupy a mechanismy zavedené úvěrovými institucemi a kapitál, který tyto instituce mají v držení, zajišťují řádné řízení a pokrytí jejich rizik, a na základě této kontroly prováděné v rámci dohledu uložit úvěrovým institucím zvláštní dodatečné kapitálové požadavky, zvláštní požadavky na zveřejňování informací, zvláštní požadavky na likviditu a jiná opatření, která mohou příslušné orgány uložit podle příslušných zvláštních právních předpisů Unie;
- g) vykonávat dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými společnostmi úvěrových institucí usazenými v jednom ze zúčastněných členských států, včetně finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, a podílet se na dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými společnostmi neusazenými v jednom ze zúčastněných členských států, a to i v rámci kolegií

orgánů dohledu, aniž je dotčena účast vnitrostátních příslušných orgánů zúčastněných členských států v rámci těchto kolegií jako pozorovatelů;

- h) účastnit se na doplňkovém dohledu nad finančním konglomerátem ve vztahu k úvěrovým institucím v něm zapojených a převzít úkoly koordinátora v případech, kdy je ECB jmenována jako koordinátor pro finanční konglomerát v souladu s kritérii stanovenými v příslušných právních předpisech Unie;
- i) plnit úkoly týkající se dohledu nad ozdravnými plány, provádět včasné zásahy, jestliže úvěrová instituce nebo skupina, nad nimiž ECB vykonává dohled na konsolidovaném základě, nedodrží příslušné obezřetnostní požadavky nebo je pravděpodobné, že je nedodrží, a pouze v případech, jež jsou v příslušných právních předpisech Unie výslovně stanoveny pro příslušné orgány, strukturální změny požadované po úvěrových institucích v zájmu předcházení finančnímu napětí nebo selhání, s výjimkou jakýchkoli pravomocí k řešení problémů;

2. Pro úvěrové instituce usazené v nezúčastněném členském státě, které zřídí pobočku nebo poskytují přeshraniční služby v zúčastněném členském státě, plní ECB v rámci odstavce 1 úkoly, které přísluší podle příslušných právních předpisů Unie vnitrostátním příslušným orgánům.

3. Pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením a s cílem zajistit vysoké standardy dohledu uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie a, pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, také vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice. Pokud jsou příslušnými právními předpisy Unie nařízení a pokud tato nařízení aktuálně členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí.

Za tímto účelem ECB přijímá obecné pokyny, doporučení a rozhodnutí v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, a zejména s veškerými legislativními i nelegislativními akty, včetně aktů uvedených v člancích 290 a 291 Smlouvy o fungování EU. Vztahují se na ni zejména závazné regulační a prováděcí technické normy vypracované orgánem EBA a přijaté Komisí v souladu s články 10 až 15 nařízení (EU) č. 1093/2010a s článkem 16 uvedeného nařízení; vztahují se na ni rovněž ustanovení uvedeného nařízení o evropské příručce pro výkon dohledu, kterou v souladu s uvedeným nařízením vypracoval orgán EBA. ECB může přijímat nařízení pouze v rozsahu nezbytném pro organizaci nebo upřesnění forem plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením.

Před přijetím nařízení provede ECB otevřenou veřejnou konzultaci a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotýčných nařízení nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti záležitosti, v kterémžto případě ECB tuto naléhavost odůvodní.

V případě potřeby ECB jakoukoli formou účasti přispívá k vypracování návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem ze strany orgánu EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 nebo upozorní orgán EBA na případnou nutnost předložit Komisi návrhy norem, které by novelizovaly stávající regulační nebo prováděcí technické normy.

Článek 5

Makrobezpečnostní úkoly a nástroje

1. Kdykoli je to vhodné nebo považováno za nezbytné a aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, uplatňují vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány zúčastněných členských států vůči úvěrovým institucím na příslušné úrovni v souladu s příslušnými právními předpisy Unie vedle kapitálových požadavků uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení také požadavky týkající se kapitálových rezerv, včetně sazeb proticyklických kapitálových rezerv, a jakákoli další opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, a to postupem v nich stanovených, pokud je tak výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech Unie. Deset pracovních dní před přijetím takového rozhodnutí dotčený orgán řádně oznámí svůj záměr ECB. Pokud má ECB námitky, své důvody uvede písemně do pěti pracovních dní. Dotčený orgán řádně zváží důvody uvedené ECB předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

2. ECB může, považuje-li to za nezbytné, uplatnit místo vnitrostátních příslušných nebo pověřených orgánů zúčastněného členského státu vůči úvěrovým institucím na příslušné úrovni v souladu s příslušnými právními předpisy Unie kromě kapitálových požadavků uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení vyšší požadavky na kapitálové rezervy, než jaké uplatňují vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány zúčastněných členských států, včetně sazeb proticyklických kapitálových rezerv, a to za podmínek stanovených v odstavcích 4 a 5 tohoto článku, a uplatnit přísnější opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik na úrovni úvěrových institucí postupem podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, pokud je tak výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech Unie.

3. Jakýkoli vnitrostátní příslušný nebo pověřený orgán může navrhnout, aby ECB jednala podle odstavce 2, aby bylo možné řešit specifickou situaci finančního systému a hospodářství v jeho členském státě.

4. Jestliže má ECB v úmyslu postupovat podle odstavce 2, při zvažování, zda přijmout jakákoli opatření, úzce spolupracuje s vnitrostátními pověřenými orgány v dotčených členských státech. Zejména oznámí svůj záměr dotčeným vnitrostátním příslušným nebo pověřeným orgánům deset pracovních dní před přijetím takového rozhodnutí. Pokud má kterýkoli z dotčených orgánů námitky, uvede své důvody písemně do pěti pracovních dní. ECB tyto důvody řádně zváží předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

5. Při plnění svých úkolů uvedených v odstavci 2 vezme ECB v úvahu zvláštní situaci finančního systému, hospodářskou situaci a hospodářský cyklus v jednotlivých členských státech nebo jejich částech.

Článek 6

Spolupráce v rámci jednotného mechanismu dohledu

1. ECB plní své úkoly v rámci jednotného mechanismu dohledu sestávajícího z ECB a příslušných vnitrostátních orgánů. ECB odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu.

2. ECB i vnitrostátní příslušné orgány mají povinnost v dobré víře spolupracovat a povinnost vyměňovat si informace.

Aniž je dotčena pravomoc ECB obdržet informace, které úvěrové instituce průběžně hlásí, přímo nebo mít k těmto informacím přímý přístup, poskytnou vnitrostátní příslušné orgány ECB zejména všechny informace, které jsou nezbytné pro plnění úkolů svěřených jí tímto nařízením.

3. Pokud je to vhodné a aniž jsou dotčeny povinnosti a odpovědnost ECB za úkoly jí svěřené tímto nařízením, mají vnitrostátní příslušné orgány povinnost pomáhat ECB s přípravou a prováděním veškerých aktů týkajících se úkolů uvedených v článku 4 v souvislosti se všemi úvěrovými institucemi, a to za podmínek stanovených v rámci uvedeném v odstavci 7 tohoto článku, včetně pomoci při činnostech ověřování. Při plnění úkolů uvedených v článku 4 se řídí pokyny vydanými ECB.

4. Pokud jde o úkoly vymezené v článku 4 s výjimkou odst. 1 písm. a) a c) uvedeného článku, plní ECB povinnosti stanovené v odstavci 5 tohoto článku a vnitrostátní příslušné orgány plní povinnosti stanovené v odstavci 6 tohoto článku, a to podle rámce a postupů uvedených v odstavci 7 tohoto článku, pokud jde o dohled nad těmito úvěrovými institucemi, finančními holdingovými společnostmi, smíšenými finančními holdingovými společnostmi nebo pobočkami usazenými v zúčastněných členských státech a patřícími úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech:

— těmi, které jsou méně významné na konsolidovaném základě, na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států, nebo jednotlivě ve zvláštním případě poboček usazených v zúčastněných členských státech a patřících úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech. Hodnocení jejich významu probíhá podle následujících kritérií:

- i) velikost;
- ii) důležitost pro hospodářství Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu;

iii) význam přeshraniční činnosti.

S ohledem na první pododstavec se s výjimkou případů odůvodněných zvláštními okolnostmi, jež budou podrobněji stanoveny v metodice, úvěrová instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost nepovažuje za méně významnou, je-li splněna kterákoli z následujících podmínek:

- i) celková hodnota jejích aktiv převyšuje 30 miliard EUR;
- ii) poměr jejích celkových aktiv vůči HDP zúčastněného členského státu, v němž je usazena, převyšuje 20 %, není-li celková hodnota jejích aktiv nižší než 5 miliard EUR;
- iii) v návaznosti na oznámení od vnitrostátního příslušného orgánu, že danou instituci považuje za instituci s podstatným významem pro domácí ekonomiku, přijme ECB rozhodnutí, které na základě komplexního posouzení dané úvěrové instituce včetně posouzení její rozvahy, jež ECB provede, tento podstatný význam úvěrové instituce potvrdí.

ECB může rovněž z vlastního podnětu určitou instituci považovat za instituci s podstatným významem, pokud tato instituce zřídila bankovní dceřiné společnosti ve více než jednom zúčastněném členském státě a její aktiva a závazky spojené s přeshraniční činností představují podstatnou část jejích celkových aktiv nebo závazků, na něž se vztahují podmínky stanovené v příslušné metodice.

Ty, pro něž bylo požádáno o veřejnou finanční pomoc nebo takovou pomoc obdržely přímo z Evropského nástroje finanční stability nebo ESM, se nepovažují za méně významné.

Bez ohledu na předchozí pododstavce plní ECB úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, ve vztahu ke třem nejvýznamnějším úvěrovým institucím v každém zúčastněném členském státě, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti jiný postup.

5. Pokud jde o úvěrové instituce uvedené v odstavci 4 a podle rámce vymezeného v odstavci 7:

- a) ECB vydá nařízení, obecné zásady nebo obecné pokyny určené vnitrostátním příslušným orgánům, podle kterých jsou vykonávány úkoly vymezené v článku 4 s výjimkou odst. 1 písm. a) a c) a vnitrostátní příslušné orgány přijímají rozhodnutí v oblasti dohledu.

Pro účely zajištění soudržnosti výsledků dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu mohou tyto pokyny odkazovat na zvláštní pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 2 pro skupiny nebo kategorie úvěrových institucí;

- b) je-li to nezbytné k zajištění důsledného uplatňování vysokých standardů dohledu, může ECB kdykoli z vlastního podnětu po konzultaci vnitrostátních příslušných orgánů

nebo na žádost vnitrostátního příslušného orgánu rozhodnout, že bude sama přímo vykonávat všechny příslušné pravomoci ve vztahu k jedné nebo více úvěrovým institucím uvedeným v odstavci 4, včetně případů, kdy bylo požádáno o finanční pomoc nebo kdy byla taková pomoc poskytnuta nepřímo z Evropského nástroje finanční stability nebo ESM;

- c) ECB vykonává dohled nad fungováním systému na základě odpovědnosti a postupů uvedených v tomto článku a zejména v odst. 7 písm. c);
- d) ECB může kdykoliv využít pravomoci uvedené v člancích 10 až 13;
- e) ECB si může rovněž ad hoc či na trvalém základě vyžádat informace od vnitrostátních příslušných orgánů o plnění úkolů, které uvedené orgány plní podle tohoto článku.

6. Aniž je dotčen odstavec 5 tohoto článku, vykonávají vnitrostátní příslušné orgány úkoly uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b), d) až g) a i) a jsou odpovědné za tyto úkoly a za přijímání všech relevantních rozhodnutí v oblasti dohledu, pokud jde o úvěrové instituce uvedené v odst. 4 prvním pododstavci tohoto článku, a to podle rámce a postupů uvedených v odstavci 7 tohoto článku.

Aniž jsou dotčeny články 10 až 13, vnitrostátní příslušné a pověřené orgány mají nadále pravomoci podle vnitrostátních právních předpisů získávat informace od úvěrových institucí, holdingových společností, smíšených holdingových společností a podniků zahrnutých do konsolidované finanční situace úvěrové instituce a provádět v těchto úvěrových institucích, holdingových společnostech, smíšených holdingových společnostech a podnicích kontroly na místě. Vnitrostátní příslušné orgány informují ECB v souladu s rámcem stanoveným v odstavci 7 tohoto článku o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce a tato opatření úzce koordinují s ECB.

Příslušné vnitrostátní orgány pravidelně předkládají ECB zprávu o výkonu činností prováděných podle tohoto článku.

7. ECB na základě konzultace s vnitrostátními příslušnými orgány zúčastněných členských států a na základě návrhu Rady dohledu přijme a zveřejní rámec pro provádění tohoto článku. Tento rámec obsahuje alespoň:

- a) specifickou metodiku pro hodnocení kritérií uvedených v odst. 4 prvním až třetím pododstavci a kritérií, na jejichž základě se na určitou úvěrovou instituci přestane vztahovat ustanovení odst. 4 čtvrtého pododstavce, a výsledné mechanismy pro účely provádění odstavců 5 a 6. Tyto mechanismy a metodika pro hodnocení kritérií uvedených v odst. 4 prvním až třetím pododstavci se přezkoumávají tak, aby odrážely příslušné změny, a zajišťují, aby v situacích, kdy byla úvěrová instituce označena za významnou nebo méně

významnou, toto hodnocení bylo měněno pouze v případě podstatných a nikoli přechodných změn okolností, zejména okolností souvisejících se situací úvěrové instituce, jež jsou pro uvedené hodnocení významné.

- b) vymezení postupů, včetně lhůt a možnosti vypracovat návrh rozhodnutí, jež bude zaslán ECB ke zvážení, pro vztah mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad úvěrovými institucemi, které nejsou považovány za méně významné v souladu s odstavcem 4;
- c) vymezení postupů, včetně lhůt, pro vztah mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad úvěrovými institucemi, které jsou považovány za méně významné v souladu s odstavcem 4. V závislosti na případech vymezených v rámci tyto postupy od vnitrostátních příslušných orgánů zejména vyžadují, aby:
- i) ECB oznámily jakékoli podstatné řízení v oblasti dohledu;
- ii) na žádost ECB dále vyhodnotily konkrétní aspekty tohoto řízení;
- iii) ECB předaly návrhy podstatných rozhodnutí v oblasti dohledu, k nimž může EECB zaujmout stanovisko.

8. Kdykoli jsou ECB nápomocny vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány za účelem plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením, dodržují ECB a vnitrostátní příslušné orgány ustanovení příslušných aktů Unie ve vztahu k rozdělení odpovědnosti a spolupráce mezi příslušnými orgány z různých členských států.

Článek 7

Úzká spolupráce s příslušnými orgány zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro

1. V mezích stanovených tímto článkem plní ECB úkoly v oblastech uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2 a v článku 5 ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v členském státě, jehož měnou není euro, pokud byla v souladu s tímto článkem navázána úzká spolupráce mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem takového členského státu.

Za tím účelem může ECB udělit pokyny vnitrostátnímu příslušnému nebo pověřenému orgánu zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

2. Úzká spolupráce mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro, se navrhuje rozhodnutím přijatým ECB, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dotčený členský stát sdělí ostatním členským státům, Komisi, ECB a orgánu EBA, že žádá o navázání úzké spolupráce s ECB pro plnění úkolů uvedených v člancích 4 a 5 ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v dotčeném členském státě v souladu s článkem 6;

b) V tomto sdělení se dotčený členský stát zaváže:

— zajistit, aby se jeho vnitrostátní příslušný nebo pověřený orgán řídil veškerými pokyny nebo požadavky ECB; a

— poskytnout veškeré informace o úvěrových institucích usazených v daném členském státě, které může ECB požadovat pro komplexní posouzení uvedených úvěrových institucí.

c) Dotčený členský stát přijal příslušné vnitrostátní právní předpisy k zajištění toho, aby jeho vnitrostátní příslušný orgán byl povinen přijmout vůči úvěrovým institucím jakékoli opatření, o které v souladu s odstavcem 4 ECB požádá.

3. Rozhodnutí uvedené v odstavci 2 se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozhodnutí se použije čtrnáctým dnem po zveřejnění.

4. Má-li ECB za to, že vůči úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti či smíšené finanční holdingové společnosti by mělo být vnitrostátním příslušným orgánem dotčeného členského státu přijato opatření týkající se úkolů uvedených v odstavci 1, obrátí se na uvedený orgán s pokyny, v nichž upřesní patřičný časový rámec.

Časový rámec nesmí být kratší než 48 hodin, pokud není nezbytné přijmout opatření dříve, aby se zamezilo nenapravitelným škodám. Vnitrostátní příslušný orgán dotčeného členského státu přijme veškerá nezbytná opatření v souladu s povinností uvedenou v odst. 2 písm. c).

5. ECB může rozhodnout o vydání varování dotčenému členskému státu ohledně toho, že úzká spolupráce bude pozastavena nebo ukončena, nebudou-li přijata rozhodná nápravná opatření:

a) pokud podle názoru ECB dotčený členský stát již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) až c); a

b) pokud podle názoru ECB vnitrostátní příslušný orgán členského státu nejedná v souladu s povinností uvedenou v odst. 2 písm. c).

Pokud není do 15 dní od oznámení tohoto varování provedeno žádné takové opatření, může ECB pozastavit nebo ukončit úzkou spolupráci s uvedeným členským státem.

Rozhodnutí o pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce se oznámí dotčenému členskému státu a zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie*. V rozhodnutí se uvede datum, od něhož je použitelné, přičemž se řádně zohlední účinnost dohledu a oprávněné zájmy úvěrových institucí.

6. Členský stát může požádat ECB o ukončení úzké spolupráce kdykoli po uplynutí tří let ode dne zveřejnění rozhodnutí ECB o navázání úzké spolupráce v *Úředním věstníku Evropské unie*. V žádosti jsou vysvětleny důvody ukončení včetně případných nežádoucích důsledků, může-li k nim dojít, pokud jde o fiskální odpovědnost daného členského státu. V tomto případě ECB neprodleně přijme rozhodnutí o ukončení úzké spolupráce a stanoví den, od kterého se uplatní, a to ve lhůtě nejvýše tří měsíců, přičemž se náležitě zohlední účinnost dohledu, jakož i oprávněné zájmy úvěrových institucí. Rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

7. Jestliže zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, oznámí ECB v souladu s čl. 26 odst. 8 svůj odůvodněný nesouhlas s námitkou Rady guvernérů k návrhu rozhodnutí Rady dohledu, předloží Rada guvernérů do 30 dní své stanovisko k odůvodněnému nesouhlasu vyjádřenému členským státem a svou námitku potvrdí nebo ji vezme zpět, přičemž uvede své důvody.

V případě, že Rada guvernérů svou námitku potvrdí, zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, může informovat ECB, že případným rozhodnutím týkajícím se možného pozměněného návrhu rozhodnutí Rady dohledu nebude vázán.

ECB poté s náležitým ohledem na účinnost dohledu zvaží možné pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce s daným členským státem a v tomto ohledu přijme rozhodnutí.

ECB zohlední zejména tyto faktory:

a) zda by neprovedení takového pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce mohlo ohrozit integritu jednotného mechanismu dohledu nebo mít významné nepříznivé důsledky, pokud jde o fiskální odpovědnost členských států;

b) zda by takové pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce mohlo mít významné nepříznivé důsledky, pokud jde o fiskální odpovědnost členského státu, který oznámil svůj odůvodněný nesouhlas v souladu s čl. 26 odst. 8;

c) zda je či není přesvědčena, že dotčený vnitrostátní příslušný orgán přijal opatření, která podle jejího názoru:

— zajišťují, že úvěrové instituce ve členském státě, který oznámil svůj odůvodněný nesouhlas podle předchozího pododstavce, nepodléhají příznivějšímu zacházení než úvěrové instituce v ostatních zúčastněných členských státech;

— jsou stejně účinná jako rozhodnutí Rady guvernérů podle druhého pododstavce tohoto odstavce při dosahování cílů uvedených v článku 1 a při zajišťování souladu s příslušnými právními předpisy Unie.

ECB tyto úvahy zahrne do svého rozhodnutí a sdělí je dotčenému členskému státu.

8. Jestliže zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, nesouhlasí s návrhem rozhodnutí Rady dohledu, informuje o odůvodněném nesouhlasu do pěti pracovních dnů od obdržení návrhu rozhodnutí Radu guvernérů. Rada guvernérů o dané otázce rozhodne do pěti pracovních dnů, přičemž plně zohlední tyto důvody, a své rozhodnutí dotčenému členskému státu písemně vysvětlí. Dotčený členský stát může ECB požádat o okamžité ukončení úzké spolupráce a nebude následným rozhodnutím vázán.

9. Členský stát, který ukončil úzkou spolupráci s ECB, nesmí navázat novou úzkou spolupráci před uplynutím tří let ode dne zveřejnění rozhodnutí ECB o ukončení úzké spolupráce v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Mezinárodní vztahy

Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států a orgánů a subjektů Unie, s výjimkou ECB a včetně orgánu EBA, může ECB| v rámci úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí za předpokladu řádné koordinace s orgánem EBA. Z těchto dohod nevyplývají pro Unii ani její členské státy žádné právní závazky.

KAPITOLA III

Pravomoci ECB

Článek 9

Pravomoci v oblasti dohledu a vyšetřování

1. Výlučně pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 5 odst. 2, se ECB považuje podle okolností za příslušný orgán nebo pověřený orgán v zúčastněných členských státech ve smyslu příslušných právních předpisů Unie.

Výlučně pro tytéž účely má ECB veškeré pravomoci a povinnosti stanovené v tomto nařízení. Dále má pravomoci a povinnosti, které mají podle příslušných právních předpisů Unie příslušné a pověřené orgány, pokud toto nařízení nestanoví jinak. ECB má zejména pravomoci uvedené v oddílech 1 a 2 této kapitoly.

V rozsahu nezbytném pro plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením může ECB od uvedených vnitrostátních orgánů formou pokynů vyžadovat, aby využívaly svých pravomocí podle podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech a v souladu s nimi, pokud takové pravomoci nejsou svěřeny ECB tímto nařízením. Uvedené vnitrostátní orgány plně informují ECB o uplatňování těchto pravomocí.

2. ECB vykonává pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci. Při výkonu svých příslušných pravomocí dohledu a vyšetřování ECB a vnitrostátní příslušné orgány úzce spolupracují.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku vykonává ECB s ohledem na úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech, jejichž měnou není euro, své pravomoci v souladu s článkem 7.

Oddíl 1

Vyšetřovací Pravomoci

Článek 10

Žádosti o informace

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 1 a s výhradou podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie, může ECB od níže uvedených právnických nebo fyzických osob požadovat s výhradou článku 4 poskytnutí všech informací nutných k provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, včetně informací, které mají být předávány v opakovaných intervalech a ve specifikovaných formátech pro účely dohledu a související statistické účely:

- a) úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech;
- b) finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněných členských státech;

c) smíšené finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněných členských státech;

d) holdingové společnosti se smíšenou činností usazené v zúčastněných členských státech;

e) osoby náležející k subjektům uvedeným v písmenech a) až d);

f) třetí strany, na které subjekty uvedené v písmenech a) až d) převedly funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu;

2. Osoby uvedené v odstavci 1 požadované informace poskytnou. Ustanovení o zachování služebního tajemství nezakládají pro tyto osoby výjimku z povinnosti poskytnout požadované informace. Poskytnutí požadovaných informací se nepovažuje za porušení služebního tajemství.

3. Pokud ECB získává informace přímo od právnických nebo fyzických osob uvedených v odstavci 1, zpřístupní tyto informace dotyčným vnitrostátním příslušným orgánům.

Článek 11

Obecná šetření

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může ECB provádět veškerá nezbytná šetření všech osob uvedených v čl. 10 odst. 1 usazených nebo nacházejících se v zúčastněném členském státu.

Za tím účelem je ECB oprávněna:

- a) požadovat předložení dokumentů;
- b) zkoumat účetní knihy a záznamy osob uvedených v čl. 10 odst. 1 a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;
- c) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech osob uvedených v čl. 10 odst. 1 nebo jejich zástupců nebo zaměstnanců;
- d) vyslechnout jakoukoli jinou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření.

2. Osoby uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. podléhají šetřením zahájeným na základě rozhodnutí ECB.

Jestliže nějaká osoba brání provádění šetření, vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, ve kterém se nacházejí příslušné prostory, poskytne v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou pomoc včetně (v případech uvedených v člancích 12 a 13 umožnění přístupu ECB do provozních prostor právnických osob uvedených v čl. 10 odst. 1, aby mohla být výše uvedená práva vykonána.

Článek 12

Kontroly na místě

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může ECB v souladu s článkem 13 a s výhradou předchozího oznámení dotyčného vnitrostátnímu příslušnému orgánu provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách právnických osob uvedených v čl. 10 odst. 1 i kteréhokoli jiného podniku zahrnutého do dohledu na konsolidovaném základě, vykonává-li ECB dohled na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. g). Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může ECB provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení uvedeným právnickým osobám.

2. Úředníci ECB a další osoby pověřené ECB k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor a na pozemky právnických osob, kterých se rozhodnutí ECB ohledně šetření týká, a mají veškeré pravomoci stanovené v čl. 11 odst. 1.

3. Právnické osoby uvedené v čl. 10 odst. 1 podléhají kontrolám na místě na základě rozhodnutí ECB.

4. Úředníci a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované vnitrostátním příslušným orgánem členského státu, na jehož území má kontrola probíhat, poskytují za dohledu a koordinace ze strany ECB aktivní pomoc jejím úředníkům a dalším osobám pověřeným ECB. Za tímto účelem mají pravomoci stanovené v odstavci 2. Úředníci vnitrostátního příslušného orgánu dotyčného zúčastněného členského státu mají rovněž právo se kontrol na místě účastnit.

5. Pokud úředníci ECB a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované ECB zjistí, že určitá osoba odmítá kontrolu nařízenou podle tohoto článku, vnitrostátní příslušný orgán dotčeného zúčastněného členského státu jim poskytne nezbytnou pomoc v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Tato pomoc zahrnuje v rozsahu nezbytném pro provedení kontroly zapečetění provozních prostor a účetních knih nebo záznamů. Nemá-li dotyčný příslušný vnitrostátní orgán uvedenou pravomoc, uplatní svou pravomoc vyžádat si nezbytnou pomoc od jiných vnitrostátních orgánů.

Článek 13

Povolení justičního orgánu

1. Jestliže kontrola na místě podle čl. 12 odst. 1 a 2 nebo poskytnutí pomoci podle čl. 12 odst. 5 vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno.

2. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 1 tohoto článku, vnitrostátní justiční orgán kontroluje, zda je rozhodnutí ECB pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při kontrole přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat ECB o podrobné vysvětlení, zejména důvodů, na jejichž základě má ECB podezření, že došlo k porušení aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a závažnosti tohoto podezření ohledně porušení a povahy účasti osoby, jíž se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu ECB. Zákonnost rozhodnutí ECB přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Oddíl 2

Zvláštní pravomoci dohledu

Článek 14

Povolení

1. Každá žádost o povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, která má být usazena v zúčastněném členském státě, musí být podána vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, ve kterém má být úvěrová instituce usazena v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech.

2. Jestliže žadatel splňuje všechny podmínky povolení stanovené v příslušných vnitrostátních právních předpisech uvedeného členského státu, vnitrostátní příslušný orgán přijme ve lhůtě stanovené příslušnými vnitrostátními právními předpisy návrh rozhodnutí navrhnout ECB, aby povolení udělila. Návrh rozhodnutí se oznámí ECB a žadateli o povolení. V ostatních případech vnitrostátní příslušný orgán žádost o povolení zamítne.

3. Návrh rozhodnutí se považuje za přijatý ECB, pokud ECB nevyjádří námitky v maximální lhůtě deseti pracovních dní, kterou lze v řádně odůvodněných případech jednou prodloužit o stejný počet pracovních dní. ECB vznesení námitku vůči návrhu rozhodnutí, pouze pokud nejsou splněny podmínky pro udělení povolení stanovené v příslušných právních předpisech Unie. Důvody pro zamítnutí uvede písemně.

4. Rozhodnutí přijaté v souladu s odstavci 2 a 3 oznámí žadateli o povolení vnitrostátní příslušný orgán.

5. S výhradou odstavce 6 může ECB povolení odebrat v případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie z vlastního podnětu, po konzultacích s vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, ve kterém je úvěrová instituce usazena, nebo na návrh tohoto vnitrostátního příslušného orgánu. Tyto konzultace především zajistí, že před rozhodnutím o odebrání povolení poskytne ECB vnitrostátním orgánům dostatek času, aby rozhodly o přijetí nezbytných opatření k nápravě, mimo jiné o možných opatřeních k řešení problémů, a tato opatření zohlední.

Jestliže se vnitrostátní příslušný orgán, který v souladu s odstavcem 1 navrhl povolení, domnívá, že povolení musí být v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy odebráno, předá za tím účelem návrh ECB. ECB v uvedeném případě přijme rozhodnutí o navrhovaném odebrání povolení, přičemž plně zohlední důvody tohoto odebrání, které k němu uvedl vnitrostátní příslušný orgán.

6. Pokud vnitrostátní orgány zůstávají příslušné pro řešení problémů úvěrových institucí, tak v případech, kdy se budou domnívat, že odebráním povolení by bylo dotčeno odpovídající provádění restrukturalizace nebo opatření nutná pro restrukturalizaci nebo udržení finanční stability, oznámí tyto orgány řádně své námitky ECB s podrobným vysvětlením toho, co by odebrání povolení způsobilo. V těchto případech ECB nepříkročí k odebrání povolení po dobu vzájemně dohodnutou s vnitrostátními orgány. ECB může toto období prodloužit, pokud se domnívá, že bylo dosaženo dostatečného pokroku. Pokud však ECB v odůvodněném rozhodnutí určí, že řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability vnitrostátní orgány neprovedly, neprodleně se uplatní odebrání povolení.

Článek 15

Posuzování nabytí kvalifikovaných účastí

1. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. c), veškerá oznámení nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci usazené v zúčastněném členském státě nebo veškeré související informace se předloží vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, v němž je úvěrová instituce usazena, v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech, na základě aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.

2. Vnitrostátní příslušný orgán navrhované nabytí posoudí a předloží ECB oznámení a návrh na rozhodnutí o souhlasu nebo nesouhlasu s daným nabytím, založený na kritériích stanovených v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a to nejméně deset pracovních dní před uplynutím příslušné lhůty pro posouzení, uvedené v příslušných právních předpisech Unie, a poskytne ECB pomoc v souladu s článkem 6.

3. ECB rozhodne, zda s nabytím nesouhlasit na základě hodnotících kritérií stanovených v příslušných právních předpisech Unie a v souladu s postupem a během lhůt pro hodnocení v nich stanovených.

Článek 16

Pravomoci dohledu

1. Pro účely plnění úkolů svěřených jí v čl. 4 odst. 1 a aniž jsou dotčeny další pravomoci jí svěřené, má ECB pravomoci stanovené v odstavci 2 tohoto článku, na jejichž základě může od jakékoli úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti v zúčastněných členských státech požadovat, aby v počáteční fázi přijala nezbytná opatření zaměřená na řešení příslušných problémů za jakékoli z níže uvedených okolností:

- a) úvěrová instituce nesplňuje požadavky aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci;
- b) ECB má důkazy, že úvěrová instituce v příštích 12 měsících pravděpodobně poruší požadavky aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci;
- c) na základě kontrol v rámci dohledu v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) bylo stanoveno, že systémy, strategie, procesy a mechanismy uplatňované úvěrovou institucí a kapitál a likvidita, které drží, nezajišťují řádné řízení a pokrytí jejich rizik.

2. Pro účely čl. 9 odst. 1 má ECB zejména tyto pravomoci:

- a) požadovat, aby instituce držely kapitál nad rámec kapitálových požadavků uvedených v aktech, na něž odkazuje čl. 4 odst. 3 první pododstavec, v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny příslušnými akty Unie;
- b) požadovat posílení systémů, procesů, mechanismů a strategií;
- c) požadovat, aby instituce předložily plán na obnovení souladu s požadavky dohledu podle aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a stanovily lhůtu pro jeho provedení, včetně zlepšení tohoto plánu z hlediska oblasti působnosti a lhůty;
- d) požadovat, aby instituce používaly specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků;
- e) zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť institucí nebo požadovat upuštění od činností, které znamenají nadměrné riziko pro zdraví instituce;
- f) požadovat snížení rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech institucí;

- g) požadovat od institucí omezení pohyblivé složky odměny stanovením její výše jako procentního podílu celkových čistých výnosů v případě, že je tato složka odměny neslučitelná s udržováním řádné kapitálové základny;
- h) požadovat, aby instituce využívaly čisté zisky k posílení svého kapitálu;
- i) omezit nebo zakázat, aby instituce rozdělovala výnosy akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce;
- j) uložit dodatečné nebo častější podávání zpráv, včetně zpráv o kapitálové a likviditní pozici;
- k) uložit zvláštní požadavky na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy;
- l) požadovat poskytnutí doplňujících informací;
- m) kdykoli odvolat členy vedoucího orgánu úvěrových institucí, kteří neplní požadavky stanovené v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.

Článek 17

Pravomoci hostitelských orgánů a spolupráce při dohledu na konsolidovaném základě

1. Postupy stanovené v příslušných právních předpisech Unie pro úvěrové instituce, které chtějí zřídit pobočku nebo využívat volného pohybu služeb vykonáváním svých činností na území jiného členského státu, a příslušné pravomoci domovských a hostitelských členských států se mezi zúčastněnými členskými státy použijí pouze pro účely úkolů, které nebyly svěřeny ECB na základě článku 4.

2. Ustanovení příslušných právních předpisů Unie v souvislosti se spoluprací mezi příslušnými orgány z různých členských států pro provádění dohledu na konsolidovaném základě se nepoužijí v případě, že ECB je jediným dotčeným příslušným orgánem.

3. Při plnění úkolů podle článků 4 a 5 uplatňuje ECB v souladu s čl. 6 odst. 8 spravedlivý vyvážený přístup ke všem zúčastněným členským státům a ve vztahu k nezúčastněným členským státům dodržuje rovnováhu mezi domovskými a hostitelskými členskými státy stanovenou v příslušných právních předpisech Unie.

Článek 18

Správní sankce

1. Pro účely provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB v případě, kdy úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové

společnosti úmyslně nebo z nedbalosti poruší požadavek vyplývající z příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, a v souvislosti s nímž mají příslušné orgány podle příslušných právních předpisů Unie k dispozici správní peněžité sankce, uložit správní peněžité sankce do výše dvojnásobku zisku, který byl obdrženo v důsledku porušení předpisů, nebo ztráty, které bylo v důsledku porušení předpisů zabráněno, jestliže je lze určit, nebo do výše 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby v předchozím hospodářském roce podle definice v příslušných právních předpisech Unie, popřípadě jiné peněžité sankce stanovené v příslušných právních předpisech Unie.

2. V případě, že je právnická osoba dceřinou společností mateřského podniku, je příslušný celkový roční obrat uvedený v odstavci 1 celkový roční obrat vyplývající z konsolidovaného účtu nejvyššího mateřského podniku v předcházejícím hospodářském roce.

3. Uplatňované sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. ECB při rozhodování o uložení sankce a při stanovování vhodné sankce jedná v souladu s čl. 9 odst. 2.

4. ECB použije případně tento článek v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci tohoto nařízení, včetně postupů uvedených v nařízení (ES) č. 2532/98.

5. V případech, na které se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku a kdy je to nutné za účelem plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB a požadovat od vnitrostátních příslušných orgánů zahájení řízení s cílem přijmout opatření v zájmu zajištění toho, aby byly uloženy příslušné sankce v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a s jakýmkoli příslušnými vnitrostátními právními předpisy svěřujícími zvláštní pravomoci, které v právních předpisech Unie nejsou v současnosti vyžadovány. Sankce uplatňované vnitrostátními příslušnými orgány musí být účinné, přiměřené a odrazující.

První pododstavec tohoto odstavce se použije zejména v případě peněžitých sankcí, které mají být uloženy úvěrovým institucím, finančním holdingovým společností nebo smíšeným finančním holdingovým společností za porušení vnitrostátních právních předpisů, které provádějí příslušné směrnice, a všech správních sankcí nebo opatření, které mají být uloženy členům správní rady úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nebo jiným fyzickým osobám, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů odpovědné za porušení předpisů ze strany úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

6. V případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie a za podmínek v nich stanovených ECB zveřejní všechny sankce uvedené v odstavci 1 bez ohledu na to, zda proti nim byl podán opravný prostředek či nikoli.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 1 až 6, může ECB za účelem plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB uložit sankce v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98.

KAPITOLA IV

Organizační zásady

Článek 19

Nezávislost

1. Při plnění úkolů, které jsou jim svěřeny tímto nařízením, jednají ECB a vnitrostátní příslušné orgány, které jednají v rámci jednotného mechanismu dohledu, nezávisle. Členové Rady dohledu a řídicího výboru jednají nezávisle a objektivně v zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či subjektů Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

2. Orgány, subjekty, úřady a agentury Unie, jakož i vlády členských států a veškeré další subjekty tuto nezávislost respektují.

3. Poté, co Rada dohledu přezkoumá potřebu vydání kodexu chování, Rada guvernérů vypracuje a zveřejní kodex chování pro zaměstnance a řídicí pracovníky ECB zapojené do bankovního dohledu, a to zejména pokud jde o střet zájmů.

Článek 20

Odpovědnost a podávání zpráv

1. ECB je v souladu s touto kapitolou odpovědná za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě.

2. ECB každoročně předkládá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Euroskupině zprávu o provádění úkolů, které jí byly svěřeny tímto nařízením, včetně informací o plánovaném vývoji struktury a výše poplatků za dohled, uvedených v článku 30.

3. Předseda Rady dohledu ECB předkládá tuto zprávu veřejně Evropskému parlamentu a Euroskupině za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

4. Na žádost Euroskupiny může být předseda Rady dohledu ECB Euroskupinou vyslechnut ohledně výkonu jejích úkolů v oblasti dohledu za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

5. Na žádost Evropského parlamentu se předseda Rady dohledu ECB zúčastní slyšení ohledně výkonu jejích úkolů v oblasti dohledu před příslušnými výbory Evropského parlamentu.

6. ECB odpoví ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo Euroskupina, v souladu s postupy Euroskupiny a za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

7. Evropský účetní dvůr při svém přezkumu výkonnosti správy ECB podle článku 27.2 statutu ESCB a ECB zohlední také úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB tímto nařízením.

8. Je-li takové jednání nezbytné pro výkon pravomocí Evropského parlamentu podle Smlouvy o fungování EU, vede Rada dohledu ECB na žádost svého předsedy za zavřenými dveřmi důvěrná ústní jednání o svých úkolech v oblasti dohledu s předsedou a místopředsedou příslušného výboru Evropského parlamentu. Evropský parlament a ECB uzavřou dohodu o podrobných pravidlech organizace těchto jednání, a to za účelem zajištění plné důvěrnosti v souladu s požadavky na důvěrnost, které ECB coby příslušnému orgánu ukládají příslušné právní předpisy Unie.

9. ECB za podmínek stanovených ve Smlouvě o fungování EU loajálně spolupracuje při všech vyšetřováních ze strany Evropského parlamentu. ECB a Evropský parlament uzavřou vhodná ujednání o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které ECB svěřuje toto nařízení. Tato ujednání se týkají mimo jiné přístupu k informacím, spolupráce při vyšetřování a informací o postupu při výběru předsedy Rady dohledu.

Článek 21

Vnitrostátní parlamenty

1. ECB souběžně s předložením zprávy podle čl. 20 odst. 2 tuto zprávu předkládá také přímo vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států.

Vnitrostátní parlamenty se na ECB mohou obrátit s odůvodněnými připomínkami k této zprávě.

2. Vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států mohou ECB prostřednictvím vlastních postupů požádat, aby písemně odpověděla na připomínky nebo otázky, které jí v souvislosti s úkoly ECB podle tohoto nařízení předložily.

3. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu může vyzvat předsedu nebo člena Rady dohledu, aby se zúčastnil výměny názorů týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního příslušného orgánu.

4. Toto nařízení se nedotýká odpovědnosti vnitrostátních příslušných orgánů vůči vnitrostátním parlamentům v souladu s vnitrostátním právem, pokud jde o výkon úkolů nesvěřených ECB tímto nařízením a pokud jde o výkon činností těmito orgány v souladu s článkem 6.

Článek 22

Spravedlivé řízení pro přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu

1. Před přijetím rozhodnutí v oblasti dohledu v souladu s článkem 4 a kapitolou III oddílem 2 poskytne ECB osobám, vůči kterým je řízení vedeno, příležitost vyjádřit se. ECB založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly dotyčné strany vyjádřit.

První pododstavec se nevztahuje na situace, kdy je třeba přijmout naléhavá opatření s cílem zabránit významnému poškození finančního systému. V uvedeném případě může ECB přijmout prozatímní rozhodnutí s tím, že co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí musí dát dotyčným osobám příležitost k vyjádření.

2. V průběhu řízení musí být plně respektována práva dotyčných osob na obhajobu. Mají právo nahlížet do spisu ECB s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně jejich obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace.

Rozhodnutí ECB obsahuje důvody, ze kterých vychází.

Článek 23

Oznamování porušení pravidel

ECB zajistí, aby byly zavedeny účinné mechanismy oznamování porušení právních aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 ze strany úvěrových institucí, finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností nebo příslušných orgánů zúčastněných členských států, zahrnující konkrétní postupy pro přijímání oznámení o porušení pravidel a následná opatření k nim. Tyto postupy jsou v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a zajišťují, aby byly uplatňovány následující zásady: přiměřená ochrana osob oznamujících porušení pravidel, ochrana osobních údajů a přiměřená ochrana obviněné osoby

Článek 24

Správní revizní komise

1. ECB ustaví správní revizní komisi pro účely provádění vnitřního správního přezkumu na základě žádosti o přezkum podané v souladu s odstavcem 5, pokud jde o rozhodnutí přijatá ECB při výkonu pravomocí, které jí jsou svěřeny tímto

nařízením. Rozsah vnitřního správního přezkumu je omezen na procesní a věcný soulad příslušného rozhodnutí s tímto nařízením.

2. Správní revizní komise je složena z pěti osob ze členských států, jež se těší vysoké vážnosti v odborných kruzích a prokázaly v oblasti bankovníctví nebo jiných finančních služeb příslušné znalosti a profesní zkušenosti na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností z oblasti dohledu, s výjimkou současných zaměstnanců ECB, jakož i současných zaměstnanců příslušných orgánů nebo jiných orgánů, subjektů, úřadů či agentur členských států nebo Unie, které jsou zapojeny do plnění úkolů svěřených ECB tímto nařízením. Správní revizní komise disponuje dostatkem zdrojů a odborných znalostí k tomu, aby mohla posuzovat výkon pravomocí ECB podle tohoto nařízení. Členy správní revizní komise a dva náhradníky jmenuje ECB na funkční období pěti let, které může být jednou prodlouženo, na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Členové správní revizní komise nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Správní revizní komise rozhoduje na základě většiny nejméně tří z pěti členů.

4. Členové správní revizní komise jednají nezávisle a ve veřejném zájmu. Za tímto účelem učiní veřejné prohlášení o závazcích a veřejné prohlášení o zájmech, v nichž uvedou veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo uvedou, že takové zájmy neexistují.

5. Každá fyzická nebo právnická osoba může v případech uvedených v odstavci 1 požádat o přezkum rozhodnutí ECB, které jí je určeno nebo které se jí přímo nebo nepřímo týká. Žádost o přezkum rozhodnutí Rady guvernérů uvedeného v odstavci 7 není přípustná.

6. Žádost o přezkum spolu s odůvodněním se podává ECB písemně do jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí osobě požadující přezkum, popřípadě není-li oznámeno, ode dne, kdy se o tomto rozhodnutí uvedená osoba dozví.

7. Po rozhodnutí o přípustnosti přezkumu správní revizní komise vydá stanovisko, a to ve lhůtě přiměřené naléhavosti dané věci a nejpozději dva měsíce od doručení žádosti, a předá záležitost Radě dohledu za účelem přípravy nového návrhu rozhodnutí. Rada dohledu zohlední stanovisko správní revizní komise a neprodleně předloží nový návrh rozhodnutí Radě guvernérů. Nový návrh rozhodnutí původní rozhodnutí zruší, nebo jej nahradí rozhodnutím se stejným obsahem, nebo jej nahradí rozhodnutím s pozměněným obsahem. Nový návrh rozhodnutí se pokládá za přijatý, pokud Rada guvernérů nevnese ve lhůtě nejdéle deseti pracovních dní námitku.

8. Žádost o přezkum podle odstavce 5 nemá odkladný účinek. Rada guvernérů však může na návrh správní revizní komise pozastavit uplatňování napadnutého rozhodnutí, pokud to podle jejího názoru okolnosti vyžadují.

9. Stanovisko vydané správní revizní komisí, nový návrh rozhodnutí předložený Radou dohledu a rozhodnutí přijaté Radou guvernérů podle tohoto článku se odůvodňují a oznamují stranám.

10. ECB přijme rozhodnutí, jímž se stanoví pravidla fungování správní revizní komise.

11. Tento článek se nedotýká práva na podání žaloby u Soudního dvora Evropské unie v souladu se Smlouvami.

Článek 25

Oddělení od funkce měnové politiky

1. Při provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, sleduje ECB pouze cíle stanovené tímto nařízením.

2. ECB provádí úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, aniž jsou dotčeny její úkoly týkající se měnové politiky a odděleně od těchto a všech ostatních úkolů. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nezasahují do jejich úkolů souvisejících s měnovou politikou ani jimi nejsou určovány. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nezasahují ani do jejich úkolů souvisejících s ESRB ani do žádných jiných úkolů. ECB podává Evropskému parlamentu a Radě zprávy o tom, jak dodržuje toto ustanovení. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nemění probíhající sledování solventnosti protistran pro operace měnové politiky.

Zaměstnanci pověřeni plněním úkolů svěřených ECB tímto nařízením jsou organizačně odděleni od zaměstnanců plnících jiné úkoly svěřené ECB a vztahují se na ně oddělené hierarchické linie.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 přijímá a zveřejňuje ECB všechny nezbytné vnitřní předpisy včetně předpisů týkajících se služebního tajemství a výměny informací mezi oběma funkčními oblastmi.

4. ECB zajistí, aby Rada guvernérů při výkonu své činnosti plně rozlišovala, zda jde o funkce týkající se měnové politiky, nebo funkce v oblasti dohledu. Součástí tohoto rozlišení jsou striktně oddělená zasedání a pořady jednání.

5. Aby bylo zajištěno oddělení úkolů týkajících se měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu, vytvoří ECB mediační komisi. Tato komise řeší rozdíly v postojích příslušných orgánů dotčených zúčastněných členských států, pokud jde o námitku

Rady guvernérů k návrhu rozhodnutí Rady dohledu. Komise se skládá z jednoho člena z každého zúčastněného členského státu, kterého každý členský stát vybere z členů Rady guvernérů a Rady dohledu, a rozhoduje prostou většinou, přičemž každý člen má jeden hlas. ECB přijme a zveřejní nařízení, kterým zřídí tuto mediační komisi a stanoví její jednací řád.

Článek 26

Rada dohledu

1. Plánování a plnění úkolů svěřených ECB provádí její vnitřní orgán složený z předsedy a místopředsedy jmenovaných v souladu s odstavcem 3, čtyř zástupců ECB jmenovaných v souladu s odstavcem 5 a jednoho zástupce vnitrostátního příslušného orgánu v každém zúčastněném členském státě (dále jen „Rada dohledu“). Všichni členové Rady dohledu jednají v zájmu Unie jako celku.

Není-li příslušným orgánem centrální banka, může se člen Rady dohledu podle tohoto odstavce rozhodnout o spoluúčasti zástupce centrální banky členského státu. Pro účely postupu hlasování uvedeného v odstavci 6 se zástupci orgánů kteréhokoli jednoho členského státu považují dohromady za jednoho člena.

2. Při jmenování členů Rady dohledu podle tohoto nařízení se dodržují zásady rovného zastoupení žen a mužů, zkušenosti a kvalifikace.

3. ECB po vyslechnutí Rady dohledu předloží Evropskému parlamentu ke schválení návrh na jmenování předsedy a místopředsedy. Po schválení tohoto návrhu přijme Rada prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy a místopředsedy Rady dohledu. Předseda je vybrán na základě otevřeného výběrového řízení, o němž je řádně informován Evropský parlament a Rada, z řad renomovaných osobností s profesními zkušenostmi z bankovního a finančního záležitostí, které nejsou členy Rady guvernérů. Místopředsedu Rady dohledu vybere z členů Výkonné rady ECB. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Jakmile je předseda jmenován, vykonává svou pracovní činnost na plný úvazek a nezastává žádné funkce u vnitrostátních příslušných orgánů. Funkční období je pětileté a opakované jmenování není možné.

4. Pokud předseda Rady dohledu přestane splňovat podmínky pro výkon svých povinností nebo se dopustil závažného pochybení, může Rada na návrh ECB schválený Evropským parlamentem přijmout prováděcí rozhodnutí, jímž se předseda zbavuje funkce. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Poté, co je v souladu se statutem ESCB a ECB místopředseda Rady dohledu odvolán z funkce člena Výkonné rady, může Rada na návrh ECB schválený Evropským parlamentem přijmout prováděcí rozhodnutí, jímž se místopředseda zbavuje funkce v Radě dohledu. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Pro tyto účely mohou Evropský parlament nebo Rada oznámit ECB, že považují podmínky pro zbavení předsedy nebo místopředsedy Rady dohledu jejich funkce za splněné, a ECB na toto oznámení reaguje.

5. Čtyři zástupci ECB jmenovaní Radou guvernérů nesmí vykonávat povinnosti bezprostředně související s měnovou funkcí ECB. Všichni zástupci ECB mají hlasovací práva.

6. Rozhodnutí Rady dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

7. Odchylně od odstavce 6 tohoto článku přijímá Rada dohledu rozhodnutí o přijetí nařízení podle čl. 4 odst. 3 na základě kvalifikované většiny svých členů, jak je definována v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o EU a v článku 3 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, pokud jde o členy zastupující orgány zúčastněných členských států. Hlas každého ze čtyř zástupců ECB jmenovaných Radou guvernérů je roven mediánovému hlasu ostatních členů.

8. Aniž je dotčen článek 6, provádí Rada dohledu přípravné práce týkající se úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB a navrhne Radě guvernérů ECB konečné návrhy rozhodnutí, které má Rada guvernérů přijmout, a to postupem stanoveným ECB. Návrhy rozhodnutí se současně předkládají vnitrostátním příslušným orgánům dotčených členských států. Návrh rozhodnutí se považuje za přijatý, pokud Rada guvernérů nevznesla námitku ve lhůtě, která má být určena ve výše uvedeném postupu, ale nepřekročí maximální lhůtu deseti pracovních dnů. Jestliže však zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, s návrhem rozhodnutí Rady dohledu nesouhlasí, použije se postup stanovený v čl. 7 odst. 8. V mimořádných situacích nepřekročí výše uvedená lhůta 48 hodin. Pokud Rada guvernérů vznesla k návrhu rozhodnutí námitku, musí písemně uvést důvody, a zejména uvést obavy v oblasti měnové politiky. Jestliže je rozhodnutí po námitce Rady guvernérů změněno, může zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, oznámit ECB svůj odůvodněný nesouhlas s námitkou a použije se postup uvedený v čl. 7 odst. 7.

9. Sekretariát podporuje činnosti Rady dohledu, včetně přípravy zasedání na plný úvazek.

10. Rada dohledu hlasující v souladu s pravidlem stanoveným v odstavci 6 zřídí řídicí výbor složený z jejích členů v omezenějším složení, který podporuje její činnosti včetně přípravy zasedání.

Řídicí výbor Rady dohledu nemá žádnou rozhodovací pravomoc. Řídicímu výboru předsedá předseda Rady dohledu nebo její místopředseda, je-li předseda výjimečně nepřítomen. Složení řídicího výboru zajistí spravedlivou rovnováhu a rotaci mezi vnitrostátními příslušnými orgány. Skládá se z nejvýše deseti členů včetně předsedy, místopředsedy a jednoho dalšího zástupce ECB. Řídicí výbor plní své přípravné úkoly v zájmu Unie jako celku a za naprosté transparentnosti spolupracuje s Radou dohledu.

11. Zástupci Komise se mohou na základě pozvání zúčastnit jednání Rady dohledu jako pozorovatelé. Pozorovatelé nemají přístup k důvěrným informacím týkajícím se jednotlivých institucí.

12. Rada guvernérů přijme vnitřní pravidla, v nichž jsou podrobně stanoveny její vztahy s Radou dohledu. Rada dohledu přijme svůj jednací řád, přičemž hlasuje v souladu s pravidlem stanoveným v odstavci 6. Jak vnitřní pravidla, tak jednací řád se zveřejní. Jednací řád Rady dohledu zajistí rovné zacházení se všemi zúčastněnými členskými státy.

Článek 27

Služební tajemství a výměna informací

1. Členové Rady dohledu, zaměstnanci ECB a zaměstnanci vyslaní zúčastněnými členskými státy vykonávající povinnosti dohledu jsou i po ukončení svých povinností vázáni požadavky na zachování služebního tajemství stanovenými v článku 37 statutu ESCB a ECB a v příslušných aktech práva Unie.

ECB zajistí, aby osoby, jež přímo či nepřímo, trvale či příležitostně poskytují jakékoli služby související s výkonem povinností v oblasti dohledu, byly vázány rovnocennými požadavky na zachování služebního tajemství.

2. Pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, je ECB v rámci omezení a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie oprávněna vyměňovat si informace s vnitrostátními orgány nebo orgány a subjekty Unie, pokud příslušné právní předpisy Unie dovolují vnitrostátním příslušným orgánům sdělovat uvedeným subjektům informace nebo pokud mohou členské státy takové sdělování informací podle příslušných právních předpisů Unie poskytnout.

Článek 28

Zdroje

ECB je povinna věnovat potřebné finanční a lidské zdroje na provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením.

Článek 29

Rozpočet a roční účetní závěrka

1. Výdaje ECB na provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, jsou v rámci rozpočtu ECB samostatně identifikovatelné.

2. ECB podá jako součást zprávy podle článku 20 podrobnou zprávu o rozpočtu pro své úkoly v oblasti dohledu. Roční účetní závěrka ECB sestavená a zveřejněná v souladu s článkem 26.2 statutu ESCB a ECB uvede příjmy a výdaje související s úkoly v oblasti dohledu.

3. V souladu s článkem 27.1 statutu ESCB a ECB podléhá oddíl roční účetní závěrky věnovaný dohledu auditu.

Článek 30

Poplatky za dohled

1. ECB uloží úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech a v zúčastněném členském státě zřízeným pobočkám úvěrových institucí usazených v nezúčastněném členském státě roční poplatek za dohled. Tyto poplatky pokrývají náklady vzniklé ECB v souvislosti s úkoly, které jí byly svěřeny podle článků 4 a 6 tohoto nařízení. Tyto poplatky nepřekročí náklady týkající se těchto úkolů.

2. Výše poplatku uloženého úvěrové instituci nebo pobočce se vypočítá v souladu s postupy, které ECB stanoví a předem zveřejní.

Před stanovením těchto postupů vede ECB otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, přičemž výsledky konzultací i analýzy uveřejní.

3. Poplatky jsou vypočteny na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států a musí vycházet z objektivních kritérií souvisejících s důležitostí a rizikovým profilem dotčené úvěrové instituce, včetně jejich rizikově vážených aktiv.

Základem pro výpočet ročního poplatku za dohled v daném kalendářním roce jsou náklady na dohled nad úvěrovými institucemi a pobočkami v daném roce. ECB může požadovat zálohy na roční poplatek za dohled, které vycházejí z přiměřeného odhadu. Před rozhodnutím o konečné úrovni poplatku

ECB komunikuje s vnitrostátním příslušným orgánem, aby zajistila, že dohled zůstane nákladově efektivní a přiměřený pro všechny dané úvěrové instituce a pobočky. ECB sdělí úvěrovým institucím a pobočkám základ pro výpočet ročního poplatku za dohled.

4. ECB podává zprávy v souladu s článkem 20.

5. Tento článek se nedotýká práva vnitrostátních příslušných orgánů ukládat poplatky v souladu s vnitrostátním právem a v rozsahu, v jakém úkoly v oblasti dohledu nebyly svěřeny ECB, nebo pokud jde o náklady na spolupráci s ECB, na pomoc ECB a při jednání podle pokynů ECB, v souladu s příslušným právem Unie a s výhradou ujednání k provedení tohoto nařízení, včetně článků 6 a 12.

Článek 31

Zaměstnanci a výměna zaměstnanců

1. ECB stanoví společně se všemi vnitrostátními příslušnými orgány režimy k zajištění přiměřené výměny a dočasného vysílání zaměstnanců s vnitrostátními příslušnými orgány a mezi nimi navzájem.

2. ECB může ve vhodných případech požadovat, aby v týmech dohledu vnitrostátních příslušných orgánů, které přijímají opatření v oblasti dohledu týkající se úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nacházející se v jednom zúčastněném členském státě v souladu s tímto nařízením byli také zaměstnanci vnitrostátních příslušných orgánů jiných zúčastněných členských států.

3. ECB zavede a zachová ucelené a formální postupy, včetně postupů etických, jakož i přiměřená období pro předběžné posuzování případných střetů zájmu a předcházení těmto střetům, k nimž by došlo v případě členů Rady dohledu a zaměstnanců ECB zapojených do činností v oblasti dohledu v důsledku opětovného zaměstnání v průběhu následujících dvou let, a v souladu s příslušnými pravidly ochrany údajů stanoví přiměřená pravidla uveřejňování.

Těmito postupy není dotčeno uplatňování přísnějších vnitrostátních pravidel. V případě členů Rady dohledu, kteří zastupují vnitrostátní příslušné orgány, se tyto postupy stanovují a uplatňují ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány, aniž jsou dotčeny příslušné vnitrostátní právní předpisy.

V případě zaměstnanců ECB zapojených do činností v oblasti dohledu tyto postupy určují kategorie pracovních míst, na něž se toto posuzování vztahuje, jakož i období přiměřená k úkolům daných zaměstnanců v rámci činností v oblasti dohledu v průběhu jejich zaměstnání v ECB.

4. Postupy uvedené v odstavci 3 stanoví, že ECB posuzuje existenci námitek pro to, aby členové Rady dohledu po skončení funkčního období přijali placené zaměstnání u subjektů soukromého sektoru, nad nimiž ECB vykonává dohled.

Postupy uvedené v odstavci 3 se v zásadě uplatní po dobu dvou let po skončení funkčního období členů Rady dohledu a na základě řádného zdůvodnění mohou být uzpůsobeny přiměřeně k úkolům plněným v průběhu tohoto funkčního období i k době, kterou člen ve funkci strávil.

5. Výroční zpráva ECB podle článku 20 obsahuje podrobné informace ohledně uplatňování postupů uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku včetně statistických údajů.

KAPITOLA V

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 32

Přezkum

Komise zveřejní do 31. prosince 2015 a následně poté každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení, přičemž položí zvláštní důraz na sledování potenciálního dopadu na hladké fungování vnitřního trhu. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) fungování jednotného mechanismu dohledu v rámci ESFS a dopad činností ECB v oblasti dohledu na zájmy Unie jako celku a na soudržnost a integritu vnitřního trhu finančních služeb, včetně možného dopadu na struktury vnitrostátních bankovních systémů v rámci Unie, a pokud jde o účinnost režimů spolupráce a sdílení informací mezi jednotným mechanismem dohledu a příslušnými orgány nezúčastněných členských států;
- b) rozdělení úkolů mezi ECB a vnitrostátní příslušné orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu, účinnost praktických prováděcích postupů přijatých ECB a dopad jednotného mechanismu dohledu na fungování zbývajících kolegií orgánů dohledu;
- c) účinnost pravomocí ECB v oblasti dohledu a sankcí a vhodnost svěření dalších pravomocí v oblasti sankcí ECB, a to i ve vztahu k jiným osobám, než jsou úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti;
- d) přiměřenost režimů pro makrobezpečnostní úkoly a nástroje podle článku 5, respektive pro udělování a odebrání povolení podle článku 14;
- e) účinnost režimu nezávislosti a odpovědnosti;
- f) vzájemné působení mezi ECB a orgánem EBA;
- g) přiměřenost systémů správy a řízení včetně složení Rady dohledu a způsobu hlasování v ní a jejího vztahu k Radě guvernérů, jakož i spolupráci v Radě dohledu mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, a ostatními členskými státy v rámci jednotného mechanismu dohledu;
- h) vzájemné působení mezi ECB a příslušnými orgány nezúčastněných členských států a dopady jednotného mechanismu dohledu na tyto členské státy;
- i) účinnost odvolacího mechanismu proti rozhodnutím ECB;
- j) nákladovou efektivnost jednotného mechanismu dohledu;
- k) případný dopad uplatňování čl. 7 odst. 6, 7 a 8 na fungování a integritu jednotného mechanismu dohledu;
- l) účinnost oddělení úkolů v oblasti dohledu od úkolů v oblasti měnové politiky v rámci ECB a účinnost oddělení finančních zdrojů věnovaných úkolům v oblasti dohledu od rozpočtu ECB s ohledem na případné změny příslušných právních předpisů, a to i na úrovni primárního práva;
- m) fiskální dopady rozhodnutí v oblasti dohledu přijatých v rámci jednotného mechanismu dohledu na zúčastněné členské státy a dopad případného nového vývoje v souvislosti s mechanismy financování k řešení problémů;
- n) možnosti dalšího rozvoje jednotného mechanismu dohledu s ohledem na jakékoli změny příslušných předpisů, a to i na úrovni primárního práva, a s ohledem na to, zda nadále platí věcné odůvodnění institucionálních ustanovení tohoto nařízení či nikoli, včetně možnosti plného sladění práv a povinností členských států, jejichž měnou je euro, a dalších zúčastněných členských států.

Zpráva je předkládána Evropskému parlamentu a Radě. Komise případně přednese další návrhy.

Článek 33

Přechodná ustanovení

1. ECB zveřejní rámec uvedený v čl. 6 odst. 7 do 4. května 2014.

2. ECB převezme úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, dne 4. listopadu 2014 s výhradou prováděcích pravidel a opatření stanovených v tomto odstavci.

Po 3. listopadu 2013 zveřejní ECB prostřednictvím nařízení a rozhodnutí podrobné operační postupy pro provádění úkolů, které jsou jí tímto nařízením svěřeny.

Od 3. listopadu 2013 zasílá ECB Evropskému parlamentu, Radě a Komisi čtvrtletní zprávy o pokroku v operačním provádění tohoto nařízení.

Pokud se na základě zpráv uvedených ve třetím pododstavci tohoto odstavce a v návaznosti na projednání těchto zpráv v Evropském parlamentu a Radě ukáže, že ECB nebude ke dni 4. listopadu 2014 připravena plně vykonávat své úkoly, může ECB přijmout rozhodnutí ke stanovení pozdějšího termínu, než je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce, aby byla během přechodu od dohledu na vnitrostátní úrovni k jednotnému mechanismu dohledu zajištěna kontinuita a v závislosti na dostupnosti zaměstnanců byly zavedeny vhodné postupy pro podávání zpráv a ujednání týkající se spolupráce s vnitrostátními příslušnými orgány podle článku 6.

3. Bez ohledu na odstavec 2 a aniž je dotčen výkon vyšetřovacích pravomocí, které jsou jí tímto nařízením svěřeny, může ECB od 3. listopadu 2013 začít plnit úkoly, které jí jsou svěřeny tímto nařízením, jiné než přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu, pokud jde o jakoukoli úvěrovou instituci, finanční holdingovou společnost či smíšenou finanční holdingovou společnost, a to v návaznosti na rozhodnutí určené dotčeným subjektům a dotčeným vnitrostátním příslušným orgánům.

Pokud ESM jednomyslně požádá, aby ECB převzala přímý dohled nad určitou úvěrovou institucí, finanční holdingovou společností či smíšenou finanční holdingovou společností coby jeden z předpokladů pro její přímou rekapitalizaci, může ECB bez ohledu na odstavec 2 okamžitě začít vykonávat úkoly,

které jí jsou svěřeny tímto nařízením, pokud jde o danou úvěrovou instituci, finanční holdingovou společnost či smíšenou finanční holdingovou společnost, a to v návaznosti na rozhodnutí určené dotčeným subjektům a dotčeným vnitrostátním příslušným orgánům.

4. Od 3. listopadu 2013 a vzhledem k úkolům, které převzala, může ECB požadovat od vnitrostátních příslušných orgánů a osob uvedených v čl. 10 odst. 1 poskytnutí všech relevantních informací, aby mohla provést komplexní posouzení úvěrových institucí zúčastněného členského státu, včetně posouzení rozvahy. ECB takové posouzení provede alespoň ve vztahu k úvěrovým institucím, na něž se nevztahuje čl. 6 odst. 4. Úvěrové instituce a příslušný orgán požadované informace poskytnou.

5. Úvěrové instituce povolené v zúčastněných členských státech ke dni 3. listopadu 2013 nebo případně k datu uvedenému v odstavcích 2 a 3 tohoto článku se považují za úvěrové instituce s povolením v souladu s článkem 14 a mohou pokračovat ve své činnosti. Vnitrostátní příslušné orgány oznámí ECB před datem použití tohoto nařízení nebo případně před daty uvedenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku totožnost těchto úvěrových institucí spolu se zprávou obsahující historii dohledu a rizikový profil dané úvěrové instituce a veškeré další informace požadované ECB. Informace musí být předány ve formátu požadovaném ECB.

6. Bez ohledu na čl. 26 odst. 7 se do 31. prosince 2015 použije pro přijímání nařízení uvedených v čl. 4 odst. 3 hlasování kvalifikovanou většinou společně s hlasováním prostou většinou.

Článek 34

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost pátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 15. října 2013.

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS